

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 269

fyrtioandra årgången

19 oktober 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 2205/1999 av den 18 oktober 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2206/1999 av den 18 oktober 1999 om fastställande av maximibeloppet för det kompensationsstöd som beviljas till följd av kurserna för omräkning av euro till nationella valutaenheter eller de växelkurser som gäller den 1 september 1999	3
Kommissionens förordning (EG) nr 2207/1999 av den 18 oktober 1999 om försäljning genom anbudsförfarande av nötkött som innehas av vissa interventionsorgan	5
Kommissionens förordning (EG) nr 2208/1999 av den 18 oktober 1999 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det andra anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/1999	10
Kommissionens förordning (EG) nr 2209/1999 av den 18 oktober 1999 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2118/1999	12
Kommissionens förordning (EG) nr 2210/1999 av den 18 oktober 1999 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	15

Rådet

1999/677/EG:

- * **Rådets beslut av den 4 oktober 1999 om att ingå samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja** 17
- Samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja** 18
- Skriftväxling om sjötransport** 26
- Uppgifter om ikraftträdandet av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja** 28

Kommissionen

1999/678/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 3 mars 1999 om det stöd som Italien har beviljat de företag som lidit skada på grund av Sirap SpA:s konkurs⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 584]** 29

1999/679/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 26 maj 1999 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Dow/Buna SOW Leuna Olefinverbund GmbH (BSL)⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 1469]** 36

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2205/1999
av den 18 oktober 1999
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

1. I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

2. Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 oktober 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 oktober 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	65,0
	060	108,4
	204	56,4
	999	76,6
0707 00 05	052	80,8
	628	125,1
	999	102,9
0709 90 70	052	65,1
	999	65,1
0805 30 10	052	62,2
	388	58,1
	524	53,9
	528	58,5
	999	58,2
0806 10 10	052	93,6
	064	105,4
	400	229,5
	999	142,8
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060
388		57,5
400		68,2
800		177,4
804		25,9
999		75,0
0808 20 50	052	95,5
	064	59,4
	999	77,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2645/98 (EGT L 335, 10.12.1998, s. 22). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2206/1999

av den 18 oktober 1999

om fastställande av maximibeloppet för det kompensationsstöd som beviljas till följd av kurserna för omräkning av euro till nationella valutaenheter eller de växelkurser som gäller den 1 september 1999EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2800/98 av den 15 december 1998 om övergångsåtgärder som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken med tanke på införandet av euron⁽²⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

1. I artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2800/98 fastställs att ett kompensationsstöd beviljas då kursen för omräkning av euro till nationella valutaenheter eller den växelkurs som gäller dagen för den avgörande händelsen är lägre än den som tillämpades förut. Denna bestämmelse tillämpas emellertid inte på belopp för vilka en lägre kurs än den nya har tillämpats under 24 månader innan den nya kursen började gälla.
2. Den kurs för omräkning av euron till nationella valutaenheter som gäller från och med den 1 januari 1999 är lägre än den kurs som tidigare tillämpades i Belgien, Luxemburg, Frankrike, Finland, Irland, Spanien och Italien. Den växelkurs för danska kronan, svenska kronan och pund sterling som gäller dagen för den avgörande händelsen den 1 september 1999 är lägre än den kurs som tidigare tillämpades.
3. Kompensationsstöden beviljas på de villkor som anges i förordning (EG) nr 2799/98, kommissionens förordning (EG) nr 2808/98 av den 22 december 1998 om tillämpningsföreskrifter för den agromonetära ordningen för

euron inom jordbrukssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1410/1999⁽⁴⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 2813/98 av den 22 december 1998 om tillämpningsföreskrifter för övergångsåtgärderna för införandet av euron i den gemensamma jordbrukspolitiken⁽⁵⁾.

4. Kompensationsstödens storlek fastställs i enlighet med artiklarna 5 och 9 i förordning (EG) nr 2799/98, artikel 10 i förordning (EG) nr 2808/98 och artikel 4 i förordning (EG) nr 2813/98.
5. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från de berörda förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Maximibeloppen för den första delbetalningen av det kompensationsstöd som beviljas till följd av den sänkning som konstateras dagen för den avgörande händelsen den 1 september 1999 av den omräkningskurs för euron, som från och med den 1 januari 1999 gäller i Belgien, Luxemburg, Frankrike, Finland, Irland, Spanien och Italien, och av den växelkurs som den 1 september 1999 gäller för danska kronan, svenska kronan och pund sterling, i förhållande till den jordbruksomräkningskurs som tidigare tillämpades, skall vara de som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 164, 30.6.1999, s. 53.

⁽⁵⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 48.

BILAGA

Maximibeloppen för den första delbetalningen av kompensationsstöd uttryckta i miljoner euro

Åtgärder		Belgien	Danmark	Frankrike	Spanien	Irland	Italien	Luxemburg	Finland	Sverige	Förenade kungariket
Typ	Rådets förordning										
Intervention torkade druvor	(EG) nr 2201/96 ⁽¹⁾	0	0	0	0,03	0	0	0	0	0	0
ha-stöd för ris	(EG) nr 3072/95 ⁽²⁾	0	0	0,09	0,25	2,53	0	0	0	0	0

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2207/1999

av den 18 oktober 1999

om försäljning genom anbudsförfarande av nötkött som innehas av vissa interventionsorgan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, och

av följande skäl:

1. Tillämpningen av interventionsåtgärder för nötkött har medfört att det finns stora lager i flera medlemsstater. För att undgå alltför lång lagring bör den del av dessa lager säljas genom anbudsförfarande.
2. Sådan försäljning bör ske enligt reglerna i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95 ⁽⁴⁾, med vissa särskilda undantag som är nödvändiga.
3. För att säkerställa ett regelbundet och enhetligt anbudsförfarande bör ytterligare åtgärder vidtas utöver dem som fastställs i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
4. Det är lämpligt att medge undantag från bestämmelserna i artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 med tanke på de administrativa svårigheter som tillämpningen av denna punkt vållar i de berörda medlemsstaterna.
5. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Försäljning skall ske av
  - cirka 1 000 ton bakkvartsparter med ben som innehas av det tyska interventionsorganet,
  - cirka 900 ton nötkött med ben som innehas av det spanska interventionsorganet,

- cirka 1 000 ton bakkvartsparter med ben som innehas av det franska interventionsorganet,
- cirka 2 390 ton nötkött utan ben som innehas av interventionsorganet i Förenade kungariket,
- cirka 1 269 ton nötkött utan ben som innehas av det irländska interventionsorganet.

Närmare upplysningar om kvantiteter ges i bilaga I.

2. Om inte annat sägs i bestämmelserna i denna förordning skall de produkter som avses i punkt 1 säljas i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79, särskilt avdelningarna II och III.

Artikel 2

1. Trots artiklarna 6 och 7 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall bestämmelserna i och bilagorna till den här förordningen tjäna som ett allmänt meddelande om anbudsinfordran.

De berörda interventionsorganen skall utfärda ett meddelande om anbudsinfordran med angivande särskilt av

- a) de kvantiteter nötkött som är till salu, och
- b) tidsfrist och plats för inlämnande av anbud.

2. Upplysningar om kvantiteter och om var produkterna hålls i lager skall kunna inhämtas på de adresser som anges i bilaga II till den här förordningen. Interventionsorganen skall dessutom anslå det meddelande som avses i punkt 1 på sina huvudkontor och kan även offentliggöra det på andra ställen.

3. För varje produkt i bilaga I skall interventionsorganen först sälja det kött som hållits längst i lager.

4. Endast anbud som är interventionsorganen till handa senast kl. 12.00 den 25 oktober 1999 skall beaktas.

5. Trots artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall ett anbud skickas till det berörda interventionsorganet i ett förseglat kuvert, med hänvisning till den förordning det gäller. Det förseglade kuvertet får inte öppnas av interventionsorganet innan den tidsfrist som avses i punkt 4 har löpt ut.

6. Trots artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 skall det i anbudet inte anges i vilket eller vilka kyl- eller fryshus som produkterna förvaras.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de mottagna anbuden senast den följande arbetsdagen efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut.
2. Efter granskning av de mottagna anbuden skall det för varje produkt fastställas ett lägsta försäljningspris. I annat fall skall anbudsförfarandet avbrytas.

Artikel 4

Säkerheten i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall vara 120 euro per ton.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (1)	Cantidad aproximada (toneladas)
Medlemsstat	Produkter (1)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (1)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (1)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (1)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (1)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (1)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (1)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (1)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (1)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (1)	Ungefärlig kvantitet (ton)

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	1 000
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	900
FRANCE	— Quartiers arrière	1 000

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

UNITED KINGDOM	— Intervention fillet (INT 15)	10
	— Intervention rump (INT 16)	20
	— Intervention flank (INT 18)	150
	— Intervention forerib (INT 19)	70
	— Intervention shoulder (INT 22)	2 000
	— Intervention brisket (INT 23)	75
	— Intervention forequarter (INT 24)	65
IRELAND	— Intervention flank (INT 18)	1 000
	— Intervention brisket (INT 23)	175
	— Intervention topside (INT 13)	92
	— Intervention silverside (INT 14)	2

-
- (¹) Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n.º 2456/93 de la Comisión (DO L 225 de 4.9.1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n.º 2812/98 (DO L 349 de 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Se bilag V og VII til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4.9.1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98 (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 47).
- (¹) Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 der Kommission (ABl. L 225 vom 4.9.1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2812/98 (ABl. L 349 vom 24.12.1998, S. 47).
- (¹) Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 4.9.1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2812/98 (ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 47).
- (¹) See Annexes V and VII to Commission Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4.9.1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2812/98 (OJ L 349, 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Voir annexes V et VII du règlement (CEE) n.º 2456/93 de la Commission (JO L 225 du 4.9.1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 du 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 della Commissione (GU L 225 del 4.9.1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2812/98 (GU L 349 del 24.12.1998, pag. 47).
- (¹) Zie de bijlagen V en VII bij Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie (PB L 225 van 4.9.1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 (PB L 349 van 24.12.1998, blz. 47).
- (¹) Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n.º 2456/93 da Comissão (JO L 225 de 4.9.1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 de 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Katso komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2812/98 (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 47) liitteet V ja VII.
- (¹) Se bilagorna V och VII i kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98 (EGT L 349, 24.12.1998, s. 47).
-

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 180203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel.: (49) 69 15 64-704/772; Telex: 411727; Telefax: (49) 69 15 64-790/791

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs-de-France
F-75607 Paris Cedex 12
Téléphone: (33-1) 44 68 50 00; télex: 215330; télécopieur: (33-1) 44 68 52 33

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnstown Castle Estate
County Wexford
Ireland
Tel. (353-53) 634 00
Fax (353-53) 428 12

UNITED KINGDOM

Intervention Board Executive Agency
Kings House
33 Kings Road
Reading RG1 3BU
Berkshire
United Kingdom
Tel. (01-189) 58 36 26
Fax (01-189) 56 67 50

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Teléfono: (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10; télex: FEGA 23427 E, FEGA 41818 E; fax: (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2208/1999
av den 18 oktober 1999
om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det andra anbuds-
farande som avses i förordning (EG) nr 2009/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om gemensam organisation av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, och

av följande skäl:

1. För vissa kvantiteter nötkött som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 2009/1999⁽³⁾ har det utlysts anbudsförfarande.
2. Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁵⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som

det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

3. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 2009/1999 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 11 oktober 1999 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 oktober 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 248, 21.9.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos ⁽¹⁾	Precio mínimo expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter ⁽¹⁾	Mindestpreise i EUR/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse ⁽¹⁾	Mindestpreise ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα ⁽¹⁾	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ευρώ ανά τόνο
Member State	Products ⁽¹⁾	Minimum prices expressed in EUR per tonne
État membre	Produits ⁽¹⁾	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti ⁽¹⁾	Prezzi minimi espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten ⁽¹⁾	Minimumprijzen uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos ⁽¹⁾	Preço mínimo expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet ⁽¹⁾	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter ⁽¹⁾	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	Vorder- und Hinterviertel, „compensés“	434
	Vorderviertel	402
	Hinterviertel	453
FRANCE	Quartiers compensés	440
	Quartiers avant	401
	Quartiers arrière	451

⁽¹⁾ Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n.º 2456/93 de la Comisión (DO L 225 de 4.9.1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n.º 2812/98 (DO L 349 de 24.12.1998, p. 47).

⁽¹⁾ Se bilag V og VII til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4.9.1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98 (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 47).

⁽¹⁾ Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 der Kommission (ABl. L 225 vom 4.9.1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2812/98 (ABl. L 349 vom 24.12.1998, S. 47).

⁽¹⁾ Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 4.9.1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2812/98 (ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 47).

⁽¹⁾ See Annexes V and VII to Commission Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4.9.1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2812/98 (OJ L 349, 24.12.1998, p. 47).

⁽¹⁾ Voir annexes V et VII du règlement (CEE) n.º 2456/93 de la Commission (JO L 225 du 4.9.1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 du 24.12.1998, p. 47).

⁽¹⁾ Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 della Commissione (GU L 225 del 4.9.1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2812/98 (GU L 349 del 24.12.1998, pag. 47).

⁽¹⁾ Zie de bijlagen V en VII bij Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie (PB L 225 van 4.9.1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 (PB L 349 van 24.12.1998, blz. 47).

⁽¹⁾ Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n.º 2456/93 da Comissão (JO L 225 de 4.9.1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 de 24.12.1998, p. 47).

⁽¹⁾ Katso komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2812/98 (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 47) liitteet V ja VII.

⁽¹⁾ Se bilagorna V och VII i kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98 (EGT L 349, 24.12.1998, s. 47).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2209/1999
av den 18 oktober 1999
om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2118/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om gemensam organisation av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, och

av följande skäl:

1. För vissa kvantiteter nötkött som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 2118/1999 ⁽³⁾ har det utlysts anbudsförfarande.
2. Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95 ⁽⁵⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som

det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

3. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 2118/1999 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 11 oktober 1999 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 oktober 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 259, 6.10.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos (1)	Precio mínimo expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter (1)	Mindstepriser i EUR/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (1)	Mindestpreise ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα (1)	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ευρώ ανά τόνο
Member State	Products (1)	Minimum prices expressed in EUR per tonne
État membre	Produits (1)	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti (1)	Prezzi minimi espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten (1)	Minimumprijzen uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos (1)	Preço mínimo expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet (1)	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter (1)	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	1 501
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	787
	— Cuartos traseros	1 653
FRANCE	— Quartiers arrière	1 451

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

UNITED KINGDOM	— Intervention shin (INT 21)	—
	— Intervention flank (INT 18)	1 201
	— Intervention forerib (INT 19)	—
	— Intervention shoulder (INT 22)	1 357
	— Intervention brisket (INT 23)	1 120
	— Intervention forequarter (INT 24)	—
IRELAND	— Intervention fillet (INT 15)	14 230
	— Intervention flank (INT 18)	915
	— Intervention brisket (INT 23)	910
	— Intervention shoulder (INT 22)	1 751
	— Intervention forerib (INT 19)	3 160
	— Intervention thick flank (INT 12)	2 906
	— Intervention shank (INT 11)	1 461
	— Intervention rump (INT 16)	3 415
	— Intervention topside (INT 13)	3 900
— Intervention silverside (INT 14)	—	
— Intervention forequarter (INT 24)	1 751	

-
- (¹) Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n° 2456/93 de la Comisión (DO L 225 de 4.9.1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n° 2812/98 (DO L 349 de 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Se bilag V og VII til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4.9.1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98 (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 47).
- (¹) Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 der Kommission (ABl. L 225 vom 4.9.1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2812/98 (ABl. L 349 vom 24.12.1998, S. 47).
- (¹) Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 4.9.1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2812/98 (ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 47).
- (¹) See Annexes V and VII to Commission Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4.9.1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2812/98 (OJ L 349, 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Voir annexes V et VII du règlement (CEE) n° 2456/93 de la Commission (JO L 225 du 4.9.1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) n° 2812/98 (JO L 349 du 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 della Commissione (GU L 225 del 4.9.1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2812/98 (GU L 349 del 24.12.1998, pag. 47).
- (¹) Zie de bijlagen V en VII bij Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie (PB L 225 van 4.9.1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 (PB L 349 van 24.12.1998, blz. 47).
- (¹) Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n.º 2456/93 da Comissão (JO L 225 de 4.9.1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 de 24.12.1998, p. 47).
- (¹) Katso komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2812/98 (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 47) liitteet V ja VII.
- (¹) Se bilagorna V och VII i kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98 (EGT L 349, 24.12.1998, s. 47).
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2210/1999

av den 18 oktober 1999

om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/

97 ⁽⁴⁾ skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 oktober 1999.

Den skall tillämpas från den 20 oktober till den 2 november 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

(i EUR per 100 enheter)

Period: 20 oktober – 2 november 1999

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	14,75	11,89	33,70	14,50
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	10,40	10,62
Marocko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 4 oktober 1999

om att ingå samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja

(1999/677/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 133 och 181 jämförda med artikel 300.2, första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. I enlighet med artikel 177 i fördraget skall gemenskapens politik inom området för utvecklingssamarbete främja en varaktig ekonomisk och social utveckling i utvecklingsländerna, en harmonisk och successiv integration av dessa i världsekonomin och kampen mot fattigdomen i dessa länder.
2. Gemenskapen bör, för att genomföra sina mål när det gäller de yttre förbindelserna, godkänna samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja godkänns på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall göra den anmälan som avses i artikel 21 i avtalet ⁽²⁾.

Artikel 3

Kommissionen, biträdd av företrädare för medlemsstaterna, skall företräda gemenskapen i den gemensamma kommitté som avses i artikel 14 i avtalet.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 4 oktober 1999.

På rådets vägnar

K. HÄKÄMIES

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 219, 30.7.1999, s. 189.

⁽²⁾ Tidpunkten för avtalets ikraftträdande skall genom rådets generalsekretariat offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

SAMARBETSAVTAL
mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

å ena sidan och

KONUNGARIKET KAMBODJAS REGERING

å andra sidan,

nedan kallade parterna,

SOM MED TILLFREDSSTÄLLELSE KONSTATERAR hur handeln utvecklas och samarbetet stärks mellan å ena sidan Europeiska gemenskapen, nedan kallad gemenskapen, och å andra sidan Konungariket Kambodja, nedan kallat Kambodja,

SOM INSER hur utmärkta vänskaps- och samarbetsbanden mellan gemenskapen och Kambodja är,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR vikten av att banden mellan gemenskapen och Kambodja stärks,

SOM INSER den vikt som parterna fäster vid principerna i FN-stadgan, vid den universella deklarationen om de mänskliga rättigheterna, vid Wien-deklarationen och det åtgärdsprogram som antogs vid Världskonferensen om de mänskliga rättigheterna 1993, vid Köpenhamns-deklarationen 1995 om framsteg och utveckling på det sociala området och det därtill hörande åtgärdsprogrammet samt vid Peking-deklarationen 1995 och det åtgärdsprogram som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen,

SOM INSER den gemensamma viljan att befästa, fördjupa och variera förbindelserna mellan parterna på områden av gemensamt intresse på grundval av jämlikhet, icke-diskriminering, inbördes nytta och ömsesidighet,

SOM INSER parternas önskan att skapa gynnsamma villkor för utveckling av handel och investeringar mellan gemenskapen och Kambodja det nödvändiga i att respektera principerna för den internationella handeln vars syfte är att befärma liberalisering av handeln på ett stabilt, öppet och icke-diskriminerande sätt,

SOM BEAKTAR behovet av att understödja den nu pågående ekonomiska reformprocessen i Kambodja för att garantera övergången till en marknadsekonomi, samtidigt som de inser vikten av en social utveckling som borde ske parallellt med den ekonomiska utvecklingen och betonar den gemensamma respekten för de sociala rättigheterna,

SOM BEAKTAR behovet av att understödja den kambodjanska regeringen i dess ansträngningar för att förbättra levnadsvillkoren för de fattigaste och minst gynnade befolkningsgrupperna samtidigt som en särskild uppmärksamhet fästs vid kvinnans situation,

SOM BEAKTAR den vikt som båda parter fäster vid skydd av miljön på alla nivåer och vid en hållbar förvaltning av naturtillgångarna samtidigt som sambanden mellan miljö och utveckling beaktas,

HAR BESLUTAT att ingå detta avtal och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

Hans Van MIERLO
Nederländernas vice premiärminister och utrikesminister,
Sittande ordförande i Europeiska unionens råd,

Manuel MARÍN
Vice ordförande i Europeiska gemenskapernas kommission,

KAMBODJAS KUNGLIGA REGERING

KEAT CHHON
"Ministre d'Etat",
Ekonomi- och finansminister,

SOM, efter att ha utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Grundval**

Respekten för de demokratiska principerna och grundläggande mänskliga rättigheterna, så som de anges i den universella deklarationen om de mänskliga rättigheterna, påverkar gemenskapens och Kambodjas nationella och internationella politik och utgör en väsentlig del av detta avtal.

*Artikel 2***Mål**

Det huvudsakliga målet med detta avtal är att det skall utgöra en ram för ett stärkt samarbete mellan parterna inom ramen för deras respektive befogenheter och med följande mål:

- a) Att ömsesidigt tillämpa klausulen om mest gynnad nation vid handel med varor inom alla de områden som särskilt avses i avtalet, utom vad gäller de förmåner som beviljas av endera parten inom ramen för tullunioner, frihandelsområden, bestämmelser om handel med angränsande länder eller särskilda förpliktelser som följer av internationella råvaruavtal.
- b) Att befrämja och intensiviera handeln mellan parterna och en stadig utveckling av ett hållbart ekonomiskt samarbete, i enlighet med principerna om jämlikhet och ömsesidigt intresse.
- c) Att stärka samarbetet på de områden som har ett nära samband med det ekonomiska framåtskridandet och som skänker ömsesidiga fördelar.
- d) Att bidra till Kambodjas ansträngningar att höja livskvalitén och levnadsstandarden för de fattigaste befolkningsgrupperna samtidigt med åtgärder som syftar till återuppbyggnad av landet.
- e) Att uppmuntra skapandet av arbetstillfällen såväl i gemenskapen som i Kambodja genom att ge prioritet åt de program och åtgärder som kan ha en gynnsam effekt i detta hänseende. Parterna skall vidare utbyta åsikter och information om sina initiativ på området, intensiviera och bredda de ömsesidiga ekonomiska banden och skapa gynnsamma villkor för att skapa arbetstillfällen.
- f) Att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda och bevara miljön och för en hållbar förvaltning av naturtillgångarna.

*Artikel 3***Utvecklingssamarbete**

Gemenskapen inser Kambodjas behov av utvecklingsstöd och är beredd att utöka sitt samarbete för att bidra till Kambodjas ansträngningar att främja en hållbar utveckling av landets ekonomi och ett socialt framåtskridande för landets befolkning genom konkreta projekt och program, i enlighet med de prioriteringar som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 443/92 av den 25 februari 1992 om finansiellt och tekniskt bistånd till

och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika.

I enlighet med ovannämnda förordning kommer biståndet i huvudsak att inriktas på återställning och återuppbyggnad av landet till förmån för de fattigaste befolkningsgrupperna. I samarbetet skall åtgärder för att bekämpa fattigdomen prioriteras, särskilt de åtgärder som kan skapa arbetstillfällen, främja utvecklingen på det lokala planet och befrämja kvinnans roll i utvecklingen. Dessutom skall parterna uppmuntra lämpliga åtgärder för att förebygga och bekämpa aids och att ta initiativ som syftar till att stärka utvecklingen på det lokala planet och utbildningen på detta område samt möjligheterna för hälsovårdsmyndigheterna att ingripa.

Samarbetet mellan de båda parterna skall även omfatta problemet med narkotikamissbruk och i synnerhet utbildning, hälsovård och återanpassning av narkomaner.

Parterna inser vikten av att utveckla de mänskliga resurserna, den sociala utvecklingen, att förbättra levnads- och arbetsförhållandena, utveckla kvalifikationerna och av skydd för de mest utsatta befolkningsgrupperna. Utvecklingen av de mänskliga resurserna och den sociala utvecklingen skall utgöra en integrerad del av det ekonomiska samarbetet och av utvecklings-samarbetet. För detta ändamål skall passande uppmärksamhet ägnas de utbildningsmål som svarar mot institutionernas behov och de särskilda yrkesutbildningsåtgärder som syftar till att förbättra den lokala arbetskraftens yrkeskvalifikationer.

Med beaktande av gemenskapens omfattande insatser i minröjningsprogrammen i Kambodja skall gemenskapen även i sina framtida åtaganden inrikta sig på gemensamt överenskomna prioriteringar, så att ett effektivt och hållbart bistånd garanteras.

Gemenskapssamarbetet skall inom samtliga områden inriktas på gemensamt överenskomna prioriteringar så att dess effektivitet och hållbarhet garanteras. Åtgärder vidtagna inom ramen för utvecklingssamarbetet kommer att genomföras i enlighet med den utvecklingsstrategi som tillämpats under ledning av Bretton Woods-institutionerna.

*Artikel 4***Handelssamarbete**

1. Parterna bekräftar att de är beslutna att
  - a) vidta alla de åtgärder som är lämpliga för att skapa gynnsamma förutsättningar för handeln dem emellan,
  - b) i största möjliga utsträckning förbättra handelsstrukturen så att den varierar,
  - c) arbeta för att undanröja handelshinder och för att anta åtgärder som syftar till att förbättra öppenheten, särskilt genom att i tid undanröja icke-tariffära hinder, med beaktande av det arbete som utförs på detta område av andra internationella organ och samtidigt som passande skydd av personuppgifter säkerställs.

2. De båda parterna skall i sina handelsförbindelser bevilja varandra behandling som mest gynnad nation i handeln med varor på alla områden i fråga om

- a) alla slag av tullar och andra avgifter, inbegripet metoder för uttag av sådana tullar och avgifter,
- b) förordningar, förfaranden och formaliteter för tullklarering, transitering, lagring och omlastning,
- c) skatter och andra nationella avgifter som tas ut direkt eller indirekt vid import eller export,
- d) de administrativa förfarandena för utfärdande av import- eller exportlicenser.

3. Inom ramen för sina respektive befogenheter skall parterna förbinda sig att

- a) söka medel för att upprätta ett sjötransportsamarbete som innebär tillträde till marknaden grundat på handelsmässiga, icke-diskriminerande kriterier med beaktande av det arbete som utförs på området av andra internationella organ,
- b) förbättra tullsamarbetet mellan sina respektive myndigheter, särskilt vad gäller yrkesutbildning, förenkling och harmonisering av tullförfaranden och administrativt bistånd i kampen mot tullbedrägerier,
- c) utbyta information om de områden som skulle kunna erbjuda ömsesidiga fördelar och samarbete särskilt inom turist- och statistikområdet.

4. Punkterna 2 och 3 a gäller inte

- a) fördelar som en av de båda avtalsslutande parterna har beviljat stater med vilka den har upprättat en tullunion eller ett frihandelsområde,
- b) fördelar som en av de båda avtalsslutande parterna har beviljat angränsande stater för att underlätta gränshandeln,
- c) åtgärder som endera parten eller de båda avtalsslutande parterna kan komma att vidta för att fullgöra sina åtaganden i enlighet med internationella råvaruavtal.

5. Kambodja skall förbättra villkoren med tanke på skydd och en passande och effektiv tillämpning av immateriella, industriella och kommersiella rättigheter i överensstämmelse med de högsta internationella normerna. För detta ändamål skall Kambodja ansluta sig till de relevanta internationella konventioner som rör immateriella, industriella och kommersiella rättigheter⁽¹⁾ och som det ännu inte har anslutit sig till. För att Kambodja skall kunna uppfylla de förpliktelser som nämns ovan, kan ett tekniskt bistånd komma att övervägas.

6. Inom ramen för sina befogenheter, regler och lagstiftning enas parterna om att samråda om alla frågor, problem eller tvister som uppstår i samband med deras handel.

Artikel 5

Miljösamarbete

Parterna inser att ett förbättrat miljöskydd bör grundas på en lämplig lagstiftning, en effektiv användning av en sådan lagstiftning och ett införlivande av densamma i annan politik.

⁽¹⁾ Se bilaga II.

Det huvudsakliga målet med miljöarbetet är att förbättra förutsättningarna för en hållbar ekonomisk tillväxt och en social utveckling varvid respekten för den naturliga miljön i hög grad skall prioriteras, genom bl.a. följande åtgärder:

- a) Utarbetandet av en effektiv miljöpolitik som föreskriver lämpliga lagstiftningsåtgärder och tillräckliga resurser för att säkerställa att dessa används. Ett korrekt användande av dessa åtgärder är av väsentlig betydelse för att avskaffa olaglig avverkning. Den aspekten kommer framför allt att omfatta utbildning, kapacitetsutveckling och överföring av lämplig teknik på miljöområdet.
- b) Samarbete för utveckling av hållbara och rena energikällor samt för forskning om lösningar på problemen med industri- och stadsföroreningar.
- c) Upphörande med verksamhet som är skadlig för miljön, särskilt i områden med känsliga ekosystem, i samordning med att turismen utvecklas till att bli en varaktig inkomstkälla.
- d) Miljökonsekvensbeskrivning som utgör en oumbärlig del av utvecklings- och återuppbyggnadsprojekt inom samtliga områden, såväl under det förberedande stadiet som under genomförandestadiet.
- e) Nära samarbete för att uppnå målen i de miljöavtal som de båda parterna är anslutna till.
- f) Särskild uppmärksamhet och initiativ till förmån för bevarande av de befintliga urskogarna och en varaktig utveckling av nya skogsresurser.

Artikel 6

Ekonomiskt samarbete

Parterna skall, inom ramen för sina befogenheter och tillgängliga ekonomiska medel, åta sig att befrämja ekonomiskt samarbete som gagnar båda parter.

Samarbetet skall avse följande:

- a) Utveckling av det ekonomiska klimatet i Kambodja genom att underlätta tillgången till gemenskapens know-how och teknik.
- b) Underlättande av kontakter mellan ekonomiska aktörer och vidtagande av andra åtgärder för att befrämja handelsutbytet.
- c) Uppmuntrande av investeringsprogram inom den offentliga och privata sektorn i enlighet med respektive parts lagstiftning, förordningar och politik för att stärka det ekonomiska samarbetet inbegripet samarbetet mellan företag, tekniköverföring, licenser och avtal om underleveranser.
- d) Underlättande av informationsutbyte och initiativtagande och befrämjande av det företagspolitiska samarbetet, särskilt när det gäller förbättring av affärsmiljön och en närmare sammanknytning av deras band.

e) Stärkande av den ömsesidiga förståelsen för parternas ekonomiska klimat med tanke på ett effektivt samarbete.

På dessa områden skall de huvudsakliga målen vara att

- hjälpa Kambodja i dess ekonomiska återuppbyggnadsarbete genom att skapa villkor för en lämplig ekonomisk miljö och ett gynnsamt affärsklimat,
- uppmuntra samverkan mellan parternas ekonomiska sektorer, särskilt mellan båda parternas privata sektorer,
- inom ramen för parternas befogenheter och i enlighet med deras lagstiftning, förordningar och politik skapa ett klimat som är gynnsamt för privata investeringar genom att förbättra villkoren för kapitalöverföringar och, i förekommande fall, stödja ingående av avtal om befrämjande och skydd av investeringar mellan gemenskapens medlemsstater och Kambodja.

Parterna skall tillsammans och i ömsesidigt intresse fastställa områden och prioriteringar för program och verksamheter för det ekonomiska samarbetet.

Artikel 7

Jordbrukssamarbete

Parterna skall, i en anda av samförstånd, åta sig att samarbeta på jordbruksområdet och därvid undersöka följande:

- a) Möjligheterna att utveckla handelsutbytet med jordbruksprodukter.
- b) Sanitära, fytosanitära och ekologiska åtgärder och resultaten av dessa samt tillhandahållande av bistånd för att undvika handelshinder, med beaktande av båda parternas lagstiftning.
- c) Möjligheterna att hjälpa Kambodjas regering i dess strävan att variera exporten av jordbruksprodukter.

Artikel 8

Energi

Parterna inser att energisektorn är av avgörande betydelse för den ekonomiska och sociala utvecklingen och är beredda att stärka sitt samarbete på grundval av en dialog inom det energipolitiska området. I dialogen skall vederbörlig hänsyn tas till det huvudsakliga målet, nämligen att se till att utvecklingen av Kambodjas energiresurser sker på ett hållbart sätt.

Artikel 9

Regionalt samarbete

Samarbetet mellan parterna kan utvidgas till att omfatta åtgärder inom ramen för samarbets- eller integrationsavtal med andra länder i samma region, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med nämnda avtal.

Utan uteslutande av något område kan särskild uppmärksamhet ägnas följande åtgärder:

- a) Tekniskt bistånd (experter utifrån och utbildning av teknisk personal i vissa praktiska integrationsfrågor).

b) Befrämjande av handeln inom regionen.

c) Stöd till regionala inrättningar och till projekt och initiativ inom ramen för regionala organisationers befogenheter.

d) Undersökningar om förbindelser, transporter och kommunikationer på regional nivå.

Artikel 10

Vetenskapligt och tekniskt samarbete

Parterna kan, var och en i enlighet med sin politik, i ömsesidigt intresse och inom ramen för sina befogenheter, befrämja samarbetet inom vetenskap och teknik.

Samarbetet skall omfatta följande:

- Utbyte av information och erfarenheter på regional nivå (Europa/Sydostasien), särskilt vad gäller genomförandet av politik och program.
- Befrämjande av varaktiga förbindelser mellan parternas forskarsamfund.
- Intensifiering av åtgärder för att befrämja innovativa projekt inom industrin, även tekniköverföring.

Samarbetet skulle kunna innebära följande:

- Genomförande av gemensamma regionala forskningsprojekt (Europa/Sydostasien) på områden av gemensamt intresse och i förekommande fall med aktivt deltagande av företag.
- Forskarutbyte för att befrämja förberedandet av forskningsprojekt och högre utbildning.
- Anordnande av vetenskapliga möten för att främja utbyte av information och samverkan och för att fastställa gemensamma forskningsområden.
- Spridande av resultat och upprättande av band mellan de offentliga och privata sektorerna.
- Utvärdering av de berörda verksamheterna.

De båda parternas högre läroanstalter och forsknings- och industricentra skall på ett lämpligt sätt kunna delta i detta samarbete.

Artikel 11

Kemiska narkotikapreursorer och tvättning av pengar

Parterna enas om att, inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med gällande lagstiftning, och med beaktande av det arbete som har utförts av berörda internationella organ, samarbeta för att förebygga omdirigering av kemiska narkotikapreursorer och om behovet av att göra allt för att förebygga tvättning av pengar.

De båda parterna förutser att vidta särskilda åtgärder för att bekämpa odling och produktion av och olaglig handel med narkotiska preparat och psykotropa ämnen och för att förebygga och minska narkotikamissbruket.

Samarbetet kan omfatta

- åtgärder för att befärma andra former av ekonomisk utveckling,
- utbyte av relevant information med förbehåll för ett passande skydd av personuppgifter.

Artikel 12

Fysisk infrastruktur

Parterna inser att de nuvarande bristerna i den fysiska infrastrukturen i Kambodja utgör ett allvarligt hinder för privata investeringar och den ekonomiska utvecklingen i allmänhet. Parterna är därför eniga om att särskilda program för återställning, uppbyggnad och utveckling av infrastruktur i Kambodja skall uppmuntras, särskilt på transportområdet.

Artikel 13

Information, kommunikation och kultur

Parterna skall, var och en i enlighet med sina befogenheter och sin politik och i ömsesidigt intresse, samarbeta vad gäller information, kommunikation och kultur i syfte att förbättra förståelsen för varandra och att stärka banden mellan sig. Med beaktande av gamla khmerkulturen och arvet efter den kommer ett lämpligt stöd även att lämnas för att befärma nya initiativ på följande områden:

- a) Förstudier och tekniskt bistånd för bevarande av kulturarvet, bland annat för turiständamål.
- b) Samarbete om medier och audiovisuell dokumentation.
- c) Anordnande av evenemang och utbyten i syfte att förbättra den kulturella förståelsen.

Parterna inser att samarbete vad gäller telekommunikation, informationsområdet och multimediatillämpningar är av väsentlig betydelse. Ett sådant samarbete kan omfatta informationsutbyte om parternas politik och regelverk för telekommunikation, mobilkommunikationer, inbegripet befärmande av globala system för satellitnavigering, informationsområdet, multimediateknik för telekommunikationer, telematikenät och telematik tillämpning (exempelvis för transporter, hälsovård, utbildning och miljö).

Artikel 14

Institutionella aspekter

1. Parterna är överens om att inrätta en gemensam kommitté vars uppgifter skall vara att
  - a) garantera att detta avtal fungerar väl och att avtalet och parternas dialog genomförs på ett korrekt sätt,
  - b) utfärda lämpliga rekommendationer för att befärma målen i detta avtal,
  - c) fastställa prioriteringar bland de åtgärder som är möjliga för att uppnå målen i detta avtal.

2. Gemensamma kommittén skall bestå av företrädare på tillräckligt hög nivå för båda parterna. Den skall normalt sammanträda vartannat år, växelvis i Phnom Penh och Bryssel, vid en tidpunkt som skall fastställas gemensamt. Extraordinära möten kan sammankallas enligt överenskommelse mellan parterna.

3. Gemensamma kommittén kan inrätta undergrupper med särskilda uppgifter för att bistå den i dess arbete och för att samordna utarbetandet och genomförandet av projekt och program inom ramen för avtalet.

4. Dagordningen för gemensamma kommitténs möten skall fastställas genom gemensam överenskommelse mellan parterna.

5. Parterna skall besluta att gemensamma kommittén även skall ha till uppgift att garantera att varje sektorsavtal som har ingåtts eller kan komma att ingås mellan gemenskapen och Kambodja fungerar väl.

6. Gemensamma kommitténs organisationsstruktur och arbetsordning skall fastställas av parterna.

Artikel 15

Framtida utveckling

1. Parterna kan, gemensamt och inom ramen för sina respektive befogenheter, utvidga detta avtal för att utveckla samarbetet och komplettera det med avtal om särskilda verksamheter eller om särskilda sektorer.

2. Inom ramen för detta avtal får var och en av parterna framlägga förslag för att utvidga tillämpningsområdet för samarbetet, med hänsyn tagen till den erfarenhet som har vunnits under genomförandet av avtalet.

Artikel 16

Andra avtal

Utan att det påverkar tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, skall varken detta avtal eller någon åtgärd som genomförs inom ramen för det på något sätt påverka Europeiska unionens medlemsstaters befogenhet att företa bilaterala åtgärder med Kambodja inom ramen för det ekonomiska samarbetet eller, i förekommande fall, att ingå nya avtal om ekonomiskt samarbete med Kambodja.

Artikel 17

Hjälpmedel

För att underlätta samarbetet inom ramen för detta avtal skall de kambodjanska myndigheterna ge gemenskapens tjänstemän och experter de garantier och hjälpmedel som är nödvändiga för att de skall kunna genomföra sitt arbete. Närmare bestämmelser om detta skall fastställas genom en särskild skriftväxling.

Artikel 18

Territoriell tillämpning

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på det territorium där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas och på de villkor som fastställs i detta och, å andra sidan, på Kambodjas territorium.

Artikel 19

Underlåtenhet att verkställa avtalet

Om endera parten anser att den andra parten har underlåtit att uppfylla någon av sina förpliktelser enligt detta avtal får den vidta lämpliga åtgärder. Dessförinnan skall den, utom i särskilt brådskande fall, lämna gemensamma kommittén alla relevanta uppgifter som är nödvändiga för att den skall kunna göra en noggrann undersökning av situationen i syfte att söka en lösning som kan godtas av parterna.

Vid valet av åtgärder skall sådana åtgärder prioriteras som minst stör detta avtals funktion. Dessa åtgärder skall omedelbart anmälas till gemensamma kommittén och samråd om dem skall hållas inom ramen för gemensamma kommittén på begäran av den andra parten.

Artikel 20

Bilagor

Bilagorna I och II som bifogas detta avtal utgör en integrerad del av detta.

Artikel 21

Ikraftträdande och förlängning

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då parterna underrättar varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har avslutats.

2. Detta avtal ingås för en period av fem år. Det skall automatiskt förlängas med ett år i taget om inte endera parten säger upp det senast sex månader innan det löper ut.

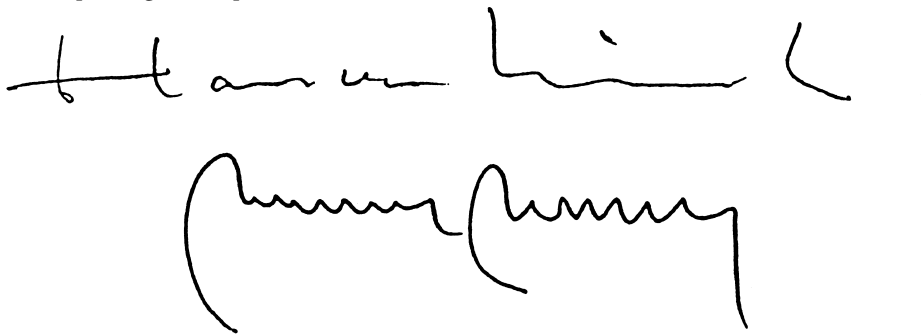
Artikel 22

Giltiga texter

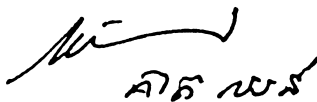
Detta avtal är upprättat i två exemplar på tyska, engelska, danska, spanska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, svenska och kambodjanska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 1997.

För Europeiska gemenskapen

För Konungariket Kambodja

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

BILAGA I

Gemensam förklaring om artikel 19 – underlåtenhet att verkställa avtalet

- a) Vad gäller tolkningen och den praktiska tillämpningen av detta avtal är parterna överens om att begreppet "i särskilt brådskande fall" i artikel 19 i avtalet avser fall då en av parterna väsentligt överträder avtalets bestämmelser. Väsentlig överträdelse av avtalets bestämmelser innebär
- vägran att godta avtalet i strid med allmänna bestämmelser i folkrätten,
  - överträdelse av avtalets väsentliga delar enligt artikel 1.
- b) Parterna är överens om att de "lämpliga åtgärder" som avses i artikel 19 är åtgärder som vidtas i enlighet med folkrätten. Om en part vidtar en åtgärd i ett särskilt brådskande fall enligt artikel 19 får den andra parten åberopa förfarandet för tvistlösning.

BILAGA II

Gemensam förklaring om immateriella, industriella och kommersiella rättigheter

Parterna är överens om att immateriella, industriella och kommersiella rättigheter inom ramen för detta avtal inbegriper särskilt skydd av upphovsrätt och närstående rättigheter, patent, industriell formgivning, programvaror, varumärken, kretsmönster för integrerade kretsar (topografier), geografiska beteckningar samt skydd mot otillbörlig konkurrens och skydd av hemlig information.

Gemensam förklaring om återtagande av medborgare

Europeiska gemenskapen erinrar om den vikt dess medlemsstater fäster vid upprättandet av ett effektivt samarbete med tredje land för att underlätta dessa länders återtagande av medborgare som uppehåller sig illegalt på en medlemsstats territorium.

Konungariket Kambodja godkänner att åtaga sig att med de medlemsstater i Europeiska unionen som så önskar ingå avtal om återtagande.

SKRIFTVÄXLING
om sjötransport

A. Skrift från gemenskapen

Luxemburg den 29 april 1997

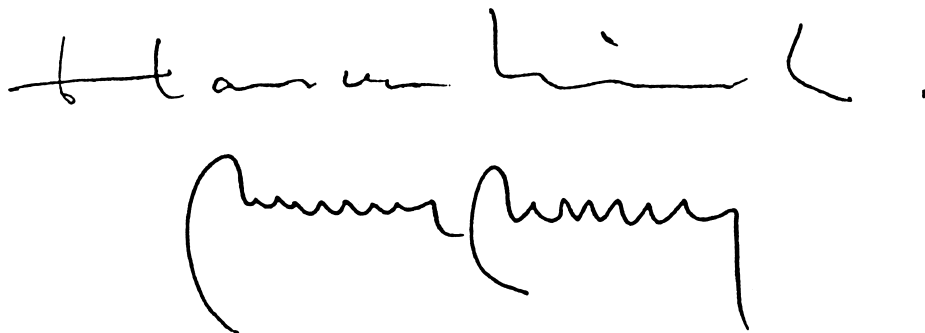
Herr ...,

Vad beträffar de eventuella handelshinder som kan följa – för Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och för Konungariket Kambodja – av väl fungerande sjötransporter, har det överenskommit att ömsesidigt tillfredsställande lösningar skall sökas under beaktande av principen om fri och rättvis konkurrens och på kommersiella och icke-diskriminerande grunder.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta Er regerings samtycke till ovanstående.

Med utmärkt högaktning

På Europeiska unionens råds vägnar

B. Skrift från Kambodja

Luxemburg den 29 april 1997

Herr ...,

Jag har äran att bekräfta att jag mottagit Er skrift av idag med följande lydelse:

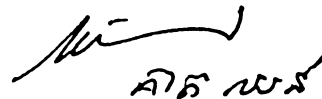
"Vad beträffar de eventuella handelshinder som kan följa – för Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och för Konungariket Kambodja – av väl fungerande sjötransporter, har det överenskommits att ömsesidigt tillfredsställande lösningar skall sökas under beaktande av principen om fri och rättvis konkurrens och på kommersiella och icke-diskriminerande grunder.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta Er regerings samtycke till ovanstående."

Jag kan bekräfta min regerings samtycke till innehållet i Er skrift.

Med utmärkt högaktning

För Konungariket Kambodja

Handwritten signature in Khmer script, likely representing the official representative of the Kingdom of Cambodia.

Uppgifter om ikraftträdandet av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja

Det samarbetsavtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja ⁽¹⁾ kommer att träda i kraft den 1 november 1999, eftersom anmälan om slutförande av de förfaranden som avses i artikel 21 första stycket i avtalet har inlämnats av Konungariket Kambodja den 13 juli 1999 och av Europeiska gemenskapen den 4 oktober 1999.

⁽¹⁾ Se sidan 17 i detta nummer av EGT.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 mars 1999

om det stöd som Italien har beviljat de företag som lidit skada på grund av Sirap SpA:s konkurs

[delgivet med nr K(1999) 584]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/678/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I

Genom en skrivelse av den 9 mars 1995 anmälde de italienska myndigheterna enligt artikel 93.3 i fördraget vissa åtgärder till förmån för de företag som lidit skada till följd av konkursen i företaget Sirap SpA (Sirap), ett offentligt företag med ansvar för den ekonomiska utvecklingen av regionen Sicilien.

Anmälan var ofullständig på så sätt att de italienska myndigheterna angav att de så snart som möjligt skulle skicka in en förteckning över och en beskrivning av det planerade stödet till företagen. Kommissionen bekräftade mottagandet av skrivelsen och underrättade de italienska myndigheterna om att den tidsfrist på två månader inom vilken kommissionen måste yttra sig om stödet skulle börja löpa när de utlovade upplysningarna inkommit.

Trots olika uppmaningar från kommissionen inkom de italienska myndigheterna inte med de begärda upplysningarna. I en sista påminnelse av den 20 november 1995 meddelade

kommissionen att om ett svar inte inkommit inom tio arbetsdagar skulle stödet avföras från registret över anmälda stöd och föras in i registret över icke anmälda stöd, eftersom det i förslaget till regionen Siciliens lag nr 835 föreskrevs att en första del av stödet skulle utbetalas år 1995. Då inget svar inkom infördes stödet i registret över icke anmälda stöd under nr NN 196/95.

I skrivelser av den 15 maj och den 3 juni 1996 meddelade de italienska myndigheterna att lagförslaget hade omvandlats till lag den 24 mars 1996 och de översände vissa av de begärda upplysningarna.

I ett beslut av den 3 juli 1996 beslutade kommissionen att inleda förfarandet i artikel 93.2 i fördraget beträffande stödet. De italienska myndigheterna underrättades om detta i en skrivelse av den 17 juli 1996. Sedan denna skrivelse offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽¹⁾ inkom synpunkter från en tredje part, juridiskt ombud för en av Siraps aktieägare. Dessa synpunkter översändes till de italienska myndigheterna den 14 mars 1997. Trots flera uppmaningar inkom de italienska myndigheterna med sina synpunkter först den 5 maj och den 22 september 1997.

Den 8 oktober 1997 anmälde de italienska myndigheterna slutligen till kommissionen en ny stödordning avseende återvinning och skapande av hantverkszoner som skulle ha genomförts av Sirap. Det ärendet granskas separat av kommissionen. Eftersom den nya åtgärden även omfattar finansiella ingripanden till förmån för företag och/eller personer som utfört arbeten för Siraps räkning, har kommissionen frågat de italienska myndigheterna vilken koppling det finns mellan den nya åtgärden och den åtgärd som detta förfarande avser. De italienska myndigheternas svar inkom den 15 januari 1998.

II

Kommissionens argument för att inleda förfarandet kan sammanfattas enligt följande.

⁽¹⁾ EGT C 359, 28.11.1996, s. 3.

Den åtgärd som införts ger Siraps leverantörer och fordringsägare eller de företag som utfört arbeten för Siraps räkning rätt att ansöka om lån hos kreditinstitut till ett belopp av högst 700 miljoner lire. Beloppet får dock inte överstiga företagets fordringar på Sirap.

Lånen har en löptid på fem år med ett amorteringsfritt år. Räntesatsen är 4 % och regionen står för skillnaden mellan denna ränta och referensräntan för de olika marknadssektorerna. Som säkerhet för lånen överläter företagen sina fordringar på Sirap till bankerna och regionen garanterar dessa fordringar.

Regionen Siciliens garanti måste betraktas som ett stöd till de aktuella företagen, eftersom företagen utan denna förmodligen inte skulle ha erhållit de nämnda lånen. Eftersom Sirap försatts i konkurs är det tveklaktigt om fordringarna kommer att kunna återbetalas fullständigt och därmed drivas in av bankerna.

Enligt kommissionen måste därför stödlaget i garantin betraktas som lika stort som det garanterade beloppet. Kommissionen är emellertid inte i stånd att avgöra hur stort stödlaget i lånen är, eftersom den inte känner till den gällande referensräntan för de enskilda berörda sektorerna. På grundval av den referensränta som används vid beräkningen av regionalstöd har kommissionen dock kommit fram till en stödnivå på 20 % brutto.

De italienska myndigheterna har uppmanats att inkomma med ytterligare upplysningar eftersom de uppgifter som hittills tillhandahållits inte ger möjlighet att tillämpa något av undantagen i artikel 92.3 i EG-fördraget eller artikel 61.1 i EES-avtalet på stödet i fråga.

III

De italienska myndigheterna har inom ramen för förfarandet begränsat sig till att översända en förteckning över de fordringar som innehas av de företag som har utfört arbeten för Siraps räkning.

De italienska myndigheterna har dessutom betonat att fordringarna är mycket större än det anslag som föreskrivs i den regionala lagen. Myndigheterna har vidare betonat att regionens garanti har ställts till förmån för de företag som är fordringsägare i Sirap och inte till förmån för Sirap i likvidation. Denna omständighet är enligt de italienska myndigheterna tillräcklig för att bestrida kommissionens påpekande om att regionens garanti skulle innebära ett lika stort stöd som beloppet av de garanterade lånen i samband med Siraps konkurs.

I sin senaste skrivelse av den 15 januari 1998 förklarade de italienska myndigheterna att bestämmelserna i fråga utgör ett stöd till fordringsägarna i de företag som utfört arbeten för Siraps räkning. Eftersom dessa företag inte har kunnat få någon betalning för sina fordringar till följd av Siraps konkurs, har de i sin tur inte kunnat betala sina egna fordringsägare.

Med hänsyn till att det dröjde innan stödet började tillämpas, har konkursförfaranden inletts beträffande flertalet av de företag som utfört arbeten åt Sirap, eftersom de blivit insolventa till följd av Siraps betalningsinställelse. Fordringsägarna i dessa företag kommer därför i sin tur att behöva vänta på att dessa företags tillgångar säljs innan de kan få betalning för sina fordringar.

De italienska myndigheterna har inte lämnat några synpunkter på den enda reaktion som inkommit från en tredje part.

IV

Kommissionen har inom ramen för förfarandet mottagit synpunkter från det juridiska ombudet för en av aktieägarna i Sirap, nämligen företaget Finanziaria Meridionale SpA (FIME).

FIME avsåg att fästa kommissionens uppmärksamhet på den ekonomiska skada som företaget lidit till följd av kommissionens negativa beslut från 1994 beträffande de olika stöd som utlovats av regionen Sicilien till olika regionala holdingbolag (stöd nr C 12/92, ref. SG 94 D/4720). I det beslutet förklarade kommissionen bland annat att ett stöd på 4 miljarder lire till Ente Siciliano per la promozione industriale SpA (ESPI), avsett att täcka förlusterna i företags dotterbolag Sirap SpA, var oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjöd den italienska staten att bevilja det.

FIME hävdar att kommissionen grundade det nämnda beslutet på felaktiga överväganden och fattade beslutet utan klagöranden från regionen Sicilien. Enligt FIME:s mening hävdade kommissionen felaktigt att Sirap var verksam inom sektorn för ingenjörsverksamhet medan det enligt FIME var fråga om ett företag vars mål var "den industriella utvecklingen av regionen Sicilien genom skapande och etablering av företag".

Närmare bestämt begränsade Sirap sig till att projektera, utföra och leda uppbyggnad av infrastruktur och andra anläggningar som syftar till att främja lokaliseringen av produktiva investeringar. Företaget tillhandahöll vidare specialiserade tjänster riktade till produktion, organisation och ledning i små och medelstora företag.

Sirap grundades med ett aktiekapital som var tecknat till lika delar av FIME och ESPI. Hela kapitalet garanterades av regionen Sicilien, som åtog sig att ingripa för att täcka företagets förluster i samband med dess verksamhet.

FIME anser att Sirap inte utgjorde en normal näringsverksamhet, trots att det rättsligt sett var ett aktiebolag, eftersom det agerade för regionen Siciliens räkning och på dess vägnar.

Det beslut som fattades av regionen Siciliens regering 1991–1992 om att inte längre garantera hela kapitalet samt kommissionens negativa beslut från 1994 innebar enligt FIME slutet för Sirap. FIME:s aktieinnehav förlorade följaktligen sitt ekonomiska värde. Företaget begär därför att kommissionen om möjligt skall ompröva sin inställning i frågan eller, alternativt, vidta åtgärder för att regionen Sicilien bättre skall genomföra sina skyldigheter att ingripa för åren 1991–1992 för att garantera hela aktiekapitalet i Sirap.

V

De anmälda åtgärderna utgör stöd till förmån för Siraps leverantörer eller företag som utfört arbeten för Siraps räkning. Åtgärderna utgör ett försök att begränsa de skador som Siraps konkurs förorsakat vissa personer eller företag. Det rör sig i praktiken om en övergångsåtgärd som är avsedd att se till att stödmottagarna inte blir insolventa till följd av den försenade eller omöjliga indrivningen av fordringarna på Sirap eller på de företag som utfört arbeten för det företags räkning.

Ingripandet i fråga syftar alltså till att mildra de normala följderna av konkursförfarandet avseende Sirap. Inom ramen för detta konkursförfarande måste fordringsägarna och leverantörerna avvakta att likvidationen avslutas innan de kan få betalning för hela eller delar av sina fordringar. I avvaktan på detta kan dessa företag i sin tur inte betala sina egna fordringsägare, vilket riskerar att utlösa en kedjereaktion med insolvens. Enligt de italienska myndigheterna har dröjsmålet med att tillämpa åtgärderna lett till att flertalet av de företag som utfört arbeten åt Sirap i sin tur underkastats konkursförfaranden, eftersom de blivit insolventa på grund av Siraps betalningsinställelse.

Mot bakgrund av de upplysningar som lämnats, måste det anses vara fråga om driftsstöd som är avsett att säkerställa de stödmottagande företagens överlevnad genom att ge dem möjlighet att betala de finansiella kostnaderna i deras normala verksamhet. De italienska myndigheterna har dessutom aldrig hävdat att de aktuella ingripandena utgör regionala investeringsstöd eller stöd till undsättning eller omstrukturering av företag i svårigheter.

Det måste i detta hänseende påpekas att de italienska myndigheterna under detta förfarande inte har begärt att gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁾ skall tillämpas, trots att ett stort antal stödmottagare i sin tur har blivit föremål för konkursförfaranden. De italienska myndigheterna har inte heller tillhandahållit några upplysningar som skulle kunna leda till slutsatsen att bestämmelserna i dessa riktlinjer har iakttagits, t.ex. genom att skicka in omstruktureringsplaner med syfte att återupprätta stödmottagarnas långfristiga lönsamhet.

De direkta stödmottagarna är verksamma inom olika sektorer, vilket bekräftas av den åtgärd som detta förfarande avser. Rantesubventionen har beviljats i förhållande till den referensränta som används inom de olika marknadssektorerna. Kommissionen förfogar inte över någon som helst uppgift om vilka sektorer de stödmottagande företagen är verksamma inom. Den kan emellertid på grundval av de italienska myndigheternas upplysningar dra slutsatsen att Siraps fordringsägare är verksamma inom byggsektorn och sektorn för offentliga arbeten, eftersom de har utfört arbeten för Siraps räkning.

Det bör dessutom noteras att enligt de upplysningar som kommissionen har mottagit beträffande det statliga stödet nr N 693/97 i fråga om återvinning av hantverkszoner, som Sirap skulle ha genomfört, återfinns bland Siraps fordringsägare även

fria yrkesutövare, arkitekter och ingenjörer vad gäller planerings- och arbetsledningsverksamhet.

Stödet till Siraps fordringsägare är därför av sektoriell art, eftersom det är begränsat till en eller flera sektorer. Kommissionen har dock inte några uppgifter om leverantörerna till och fordringsägarna i de företag som har utfört arbeten för Siraps räkning.

VI

Eftersom det är fråga om offentligt stöd måste det undersökas om detta påverkar handeln mellan medlemsstaterna och om det snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen.

Enligt Panorama över industrin i Europeiska unionen 1997⁽²⁾, är byggbranschen till sin natur en lokal eller regional verksamhet, som företagen i de flesta fall bedriver inom ett område som ligger nära deras lokala geografiska bas. Gränsöverskridande verksamhet sker i allmänhet inte i form av varuexport utan i form av export av kapital eller tjänster, genom fusioner, förvärv och internationella samriskföretag.

Det står emellertid klart att små och medelstora företag till skillnad från större företag tenderar att inte avlägsna sig för långt från sin ursprungsort.

I det aktuella ärendet verkar det geografiska avståndet inte ha fungerat som en bromsande omständighet. Verksamhetens lokala karaktär motbevisas alltså delvis av att det bland de företag som har deltagit i att utföra arbeten för Siraps räkning även finns företag som har sitt säte ganska långt från Sicilien, såsom i Bologna och Udine. Dessa företag deltog i arbetena genom tillfälliga konsortier, som även bestod av företag med ursprung på Sicilien. Dessa företag förklarar själva sitt deltagande med den offentliga karaktären av ingripandet och de därmed sammanhängande lånen och med att det inte fanns några risker i fråga om Siraps solvens.

Det faktum att vissa företag har kommit långt bortifrån på grund av att det inte fanns några sådana risker innebär inte att det kan uteslutas att utländska företag skulle ha varit intresserade av att delta i arbetena eller att det förekommer handel mellan medlemsstaterna på marknaden i fråga. De italienska myndigheterna har för övrigt inte lagt fram några uppgifter som visar att det inte förekom någon sådan ramhandel.

Vad gäller projekteringen för arbetena anges i Panorama över industrin i Europeiska unionen 1997 att arkitekterna tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater i Europeiska unionen, även om det ännu inte finns tillräcklig ekonomisk information för att göra en tillfredsställande redogörelse för det omfattande och varierande området för deras verksamhet. Vad gäller "ingenjörstjänster" inom gemenskapen anges i Panorama 1997 att i genomsnitt 25 % av årsomsättningen för sådana tjänster erhålls genom kontrakt som utförs utanför hemlandet, förutom i fråga om Italien och Förenade kungariket som har högre procentandelar.

⁽¹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽²⁾ Ges ut av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer.

Man kan alltså inte dra slutsatsen att ett stöd till förmån för denna typ av stödmottagare inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna, vilket de italienska myndigheterna inte heller har hävdad under förfarandet.

Åtgärden i fråga ger stödmottagarna möjlighet att undvika att bära en del av konsekvenserna av att initiativtagaren till arbetena försatts i konkurs. Företagen befinner sig därmed i en situation som på konstgjord väg är mera fördelaktig än vad som gäller för andra motsvarande företag som är verksamma i Italien och i andra medlemsstater och som inte kan räkna med offentligt stöd i en motsvarande situation. Det måste därför konstateras att stödet snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen.

Med hänsyn till att åtgärden uppfyller villkoren i artikel 92.1 i fördraget utgör den följaktligen ett statligt stöd i den mening som avses i den artikeln. Det återstår nu att bedöma huruvida stödet är lagligt och förenligt med bestämmelserna i fördraget eller ej.

VII

Vad gäller stödets lagenlighet bör det erinras om den kronologiska ordningen av de olika lagtexterna. De italienska myndigheterna har underrättat kommissionen om att regionen Sicilien godkände det anmälda lagförslaget den 24 mars 1996 men att lagtexten överklagades av Commissario dello Stato (representant för regeringen i den autonoma regionen). Lagen promulgerades den 22 mars 1997 (lag nr 8/97) och offentliggjordes i regionen Siciliens officiella tidning (*Gazzetta Ufficiale della Regione siciliana*) den 29 mars 1997. Denna andra version av lagtexten skiljer sig från den första i det att en av artiklarna om att regionen skall anställa personal från ITALTER saknas, vilket inte hör till de åtgärder som omfattas av detta förfarande (i den andra versionen av lagtexten har artikeln i fråga "utelämnats till följd av konstitutionsdomstolens dom nr 60 av den 26 februari–4 mars 1997").

Av de skäl som anförts ovan förde kommissionen in den anmälda åtgärden i registret över icke anmälda stöd. Trots att de italienska myndigheterna underrättade kommissionen om att lagen hade godkänts och om att den ett år senare hade promulgerats, har de aldrig invänt mot att åtgärden registrerats som ett icke anmält stöd.

Trots att detta begärdes uttryckligen när förfarandet inleddes, har de italienska myndigheterna aldrig bekräftat att de skjutit upp genomförandet av åtgärderna i avvaktan på att kommissionen anger sin inställning till dem. Man kan på sin höjd utläsa i den sista skriftväxlingen om stöd nr 693/97 att dröjsmålet med tillämpningen av lag nr 8/97 hade omintetgjort lagstiftarens avsikter.

Detta är emellertid inte tillräckligt för att man helt och hållet skall kunna utesluta att de åtgärder som detta förfarande avser har genomförts innan dess att kommissionen yttrade sig om dem. Om så är fallet är de olagliga.

VIII

I fråga om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden bör man komma ihåg att hela Sicilien är berättigat till

stöd för att främja den regionala utvecklingen enligt artikel 92.3 a i fördraget.

Det offentliga ingripandet i fråga kan inte betraktas som ett investeringsstöd, eftersom det inte syftar till att genomföra en produktiv investering. Ingripandet måste således bedömas på samma sätt som ett driftsstöd.

I sitt tillkännagivande om tillämpningen av artikel 92.3 a och c på regionalstöd⁽¹⁾ medgav kommissionen att driftsstöd kan beviljas om följande villkor är uppfyllda:

- 1) Stödet skall vara tidsbegränsat och avsett att avhjälpa de strukturella nackdelarna för företag i stödberättigade regioner enligt artikel 92.3 a.
- 2) Stödet skall vara avsett att främja en varaktig och väl avvägd utveckling av den ekonomiska verksamheten och får inte leda till en sådan sektoriell överkapacitet på gemenskapsnivå att det strukturella problem som uppstår för gemenskapen blir allvarligare än det ursprungliga regionala problemet.
- 3) Stödet får inte beviljas i strid med de specifika reglerna om stöd till företag i svårigheter.
- 4) En årsrapport om tillämpningen av stödet skall ges in till kommissionen, med angivande av de totala kostnaderna för varje typ av stöd och berörd sektor.
- 5) Stöd till export till andra medlemsstater skall vara uteslutet.

Vad gäller det första villkoret bör nämnas att stödet inte är avsett att avhjälpa de strukturella nackdelarna för företag som har sitt säte på Sicilien, även om det är tidsbegränsat. För det första har minst två av de företag som deltog i de tillfälliga konsortierna för att utföra arbetena sitt säte utanför regionen. Att bevilja stöd till dessa företag skulle betyda att distinktionen mellan stödberättigade regioner och icke stödberättigade regioner i fråga om regional utveckling skulle förlora sitt syfte.

Stödet har dessutom inte som resultat att avhjälpa de strukturella nackdelarna för den sicilianska ekonomin, eftersom det syftar till att företag som drabbats av att deras kunder försatts i konkurs skall hållas vid liv i avvaktan på att likvidationsförfarandet avslutas. En liknande situation kan uppkomma var som helst i gemenskapen och inga av de italienska myndigheternas uppgifter visar att situationen i strukturellt hänseende är allvarligare för att den uppstått på Sicilien.

Vad gäller det andra villkoret kan varken stödets syfte eller resultat anses lämpade att främja en varaktig och väl avvägd utveckling av den ekonomiska verksamheten. Det rör sig till exempel inte om stöd till saluföring eller stöd som är avsett att täcka extra transport- eller kommunikationskostnader, eventuellt beroende på att det geografiska avståndet hindrar företagen från att delta på gemenskapens inre marknad.

I fråga om det tredje villkoret var det vid tillfället för Siraps likvidation inte sannolikt att leverantörerna till och fordringsägarna i detta företag eller de företag som utfört arbeten för dess räkning kunde betraktas som företag i svårigheter. Det står emellertid klart att syftet med stödet är att undvika att

⁽¹⁾ EGT C 212, 12.8.1988, s. 2.

stödmottagarna, särskilt de företag som har utfört arbeten för Sirap, skall råka i insolvens. De italienska myndigheterna har bekräftat detta och erkänt att flertalet av de företag som utfört arbeten åt Sirap till följd av dröjsmålet med att genomföra stödet har blivit föremål för konkursförfaranden på grund av Siraps betalningsinställelse.

Av detta skäl skulle stödet snarare kunna betraktas som ett undsättnings- eller omstruktureringsstöd till företag i svårigheter. Som redan anförts har de italienska myndigheterna emellertid aldrig återoppat tillämpningen av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

Även om så hade varit fallet är dock villkoren för att godkänna stödet som ett undsättningsstöd inte uppfyllda, då lånen inte löper med marknadsränta, eftersom regionen tar på sig en del av räntan, och har en löptid som är längre än den sexmånadersperiod som kommissionen normalt anser vara nödvändig för att fastställa vilka saneringsåtgärder som skall vidtas. På samma sätt är villkoren för att godkänna stödet som ett omstruktureringsstöd inte uppfyllda, eftersom det bland annat inte har lämnats in någon omstruktureringsplan till kommissionen som garanterar att företagets långfristiga lönsamhet återupprättas.

De två sistnämnda villkoren förefaller inte vara uppfyllda i detta ärende. Det är dock tillräckligt att de övriga villkoren inte är uppfyllda för att ett undantag enligt artikel 92.3 a skall kunna uteslutas.

Vad gäller de övriga undantagen är undantaget i artikel 92.3 b inte tillämpligt eftersom det varken är fråga om stöd för att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse eller stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi.

Undantaget i artikel 92.3 c är inte tillämpligt, eftersom kommissionen i samband med den bestämmelsen inte godkänner att driftsstöd beviljas.

Slutligen är undantaget i artikel 92.3 d inte tillämpligt, eftersom stödet inte är avsett att främja kultur och bevara kulturarvet.

IX

När kommissionen inledde förfarandet angav den att stödmottagarna förmodligen inte skulle ha erhållit ett banklån utan den subsidiära säkerheten från regionen Sicilien. Den enda säkerhet som företagen behövde ställa till de banker som beviljade lånen var fordringarna på Sirap, som redan befann sig i konkurs och var föremål för ett likvidationsförfarande. Härav följer att Siraps fordringsägare hade små möjligheter att få ersättning för någon betydande del av fordringen i fråga. Kommissionen fastställde därför att stödinslaget i garantin måste betraktas som lika stort som det garanterade beloppet.

De italienska myndigheternas invändning mot kommissionens bedömning i denna fråga stöds inte av några argument som ger skäl att ändra denna bedömning. Som redan anförts är målet

för det offentliga ingripandet att undvika de normala följderna av konkursförfarandet avseende Sirap och därigenom förhindra kedjereaktioner med konkurser, eftersom företagets fordringsägare i sin tur inte längre kan betala sina fordringsägare.

Det bör dessutom erinras om att Siraps fordringsägare som primär säkerhet måste överlåta sina fordringar till banken för att få uppta ett lån. Med hänsyn till situationen för Sirap i likvidation är det tveksamt om dessa fordringar har något reellt värde. Enligt de upplysningar som erhållits inom ramen för förfarandet skulle Sirap endast fungera som en mellanhand vid genomförandet av utvecklingsprojekt för regionen Sicilien. Det är därför tveksamt om företaget har några tillgångar av betydelse som vid en försäljning skulle gottgöra fordringsägarna. Men även om så vore fallet – en mycket otrolig hypotes med tanke på den verksamhet som Sirap bedrev – har de italienska myndigheterna inte hävdats detta under förfarandet. Det var av detta skäl som regionen Sicilien ställde garantin.

Det kan naturligtvis inte uteslutas att de stödmottagande företagen skulle kunna få tillträde till kapitalmarknaden på normal väg och erhålla lånen i fråga om de är finansiellt sunda. De italienska myndigheterna har dock inte visat att Siraps fordringsägare skulle ha kunnat få lån på grundval av endast de primära säkerheterna eller den egna finansiella situationen, dvs. utan den subsidiära säkerheten från regionen.

Enligt FIME:s juristers synpunkter, som inte bestrids av de italienska myndigheterna, är Siraps solvens direkt beroende av bidragen från regionen Sicilien för att bibehålla hela aktiekapitalet. Siraps svårigheter började för övrigt när regionen vägrade att betala ut dessa bidrag under 1991 och 1992, vilket ledde till att Sirap ställde in betalningarna till företagen och avbröt arbetena.

FIME hävdar vidare att företagets aktieinnehav i Sirap, som uppgick till 2 miljarder lire, i detta läge måste betraktas som värdelöst.

Mot bakgrund av dessa överväganden måste det konstateras att de italienska myndigheterna inte har tillhandahållit några uppgifter som leder till slutsatsen att fordringarna på Sirap, som överlätits som säkerhet för lånen, har ett reellt ekonomiskt värde. Förutom i fråga om de företag som har en sund finansiell situation och som skulle ha kunnat få tillträde till kapitalmarknaden på normal väg (de italienska myndigheterna har inte lämnat några uppgifter som visar att detta skulle vara regeln), kan kommissionen därför inte annat än hålla fast vid sin inställning att stödinslaget i regionens garanti måste betraktas som lika stort som det garanterade beloppet.

X

Som anförts ovan har kommissionen inom ramen för förfarandet mottagit synpunkter från en av de före detta aktieägarna i Sirap. I detta hänseende anför följande:

- 1) Kommissionen hade fått upplysningarna om Siraps art och verksamhet från de italienska myndigheterna i samband med det förfarande som inleddes beträffande olika stöd som regionen Sicilien har utlovat till olika regionala holdingbolag (stöd nr C 12/92). I skrivelsen av den 21 juli 1992 hävdade de italienska myndigheterna att "Sirap är ett företag som bildats med stöd av artikel 53 i den regionala lagen nr 105 av den 5 augusti 1982 och som har till uppgift att bedriva verksamhet med teknisk projektering på området offentliga arbeten och/eller tjänster för allmännyttiga företags räkning (regionala, kommunala osv.), varför företaget inte bedriver produktion som kan åsättas ett värde på marknaden".

I sitt slutliga beslut i det ärendet (ref. SG 94 D/4720) betraktade kommissionen Siraps verksamhet på det sätt den beskrivits av de italienska myndigheterna, motsvarande "ingenjörverksamhet". Detta överensstämmer för övrigt med den definition som sådan verksamhet ges i Panorama över industrin i Europeiska unionen 1997, enligt vilken man med ingenjörstjänster avser immateriella tjänster som är avsedda att optimera investeringsprojekten inom anläggnings- och infrastrukturbranschen, i alla stadier av ett industriellt projekt, från projektering till genomförande.

Kommissionen ansåg att, med hänsyn till att "ingenjörföretag" i allmänhet är små, var stödbeloppet så stort att det kunde leda till att de privata företag som konkurrerar med Sirap och som inte kan räkna med statligt stöd för att täcka sina eventuella förluster skulle hindras från att gå in på eller tvingas att lämna marknaden, både i Italien och i övriga medlemsstater.

- 2) De synpunkter som FIME:s juridiska ombud har lämnat till kommissionen under förfarandet bekräftar att Siraps verksamhet åtminstone delvis utgjordes av de ovan nämnda aktiviteterna, vilket kommissionen fastställde i sitt beslut från 1994.
- 3) Det bör noteras att varken Sirap, dess aktieägare eller de italienska myndigheterna har överklagat det nämnda kommissionsbeslutet från 1994. Detta beslut har därmed vunnit laga kraft.
- 4) I samband med föregående punkt konstaterar kommissionen att de italienska myndigheterna inte har inkommit med några kommentarer om de synpunkter som lämnats under förfarandet, trots att de uppmanats till det. Detta utgör en ytterligare bekräftelse på vad som anförs i föregående punkt.

XI

Mot bakgrund av ovanstående utgör de åtgärder i form av garantier och räntesubventioner till förmån för de företag som lidit skada av Siraps likvidation, vilka anges i den regionala lag

som godkändes den 24 mars 1996 (DDL 1182-1210) och promulgerades som regional lag nr 8 av den 22 mars 1997, stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

Eftersom de därmed sammanhängande anslagen har godkänts för fem år från och med 1996, är detta stöd olagligt till den del det inte omfattas av kommissionens meddelande om försumbart stöd⁽¹⁾, som föreskriver ett tröskelvärde på 100 000 ecu över en period på tre år, med hänsyn till att de italienska myndigheterna inte har bekräftat att åtgärderna inte har genomförts innan kommissionen yttrat sig om dem.

Detta stöd är för övrigt oförenligt med den gemensamma marknaden vad gäller den del som inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse, eftersom det av skäl som redan anförts inte omfattas av undantagen i fördraget (se avsnitt VIII).

Om ett stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden är kommissionen enligt artikel 93.2 i EG-fördraget och enligt EG-domstolens rättspraxis, särskilt domarna av den 12 juli 1973 i mål 70/72⁽²⁾, den 24 februari 1987 i mål 310/85⁽³⁾ och den 20 september 1990 i mål C-5/89⁽⁴⁾, skyldig att begära att medlemsstaten återkräver det olagligen beviljade stödet. Följaktligen måste stödet, till den del det inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse, dras in och, om det utbetalats, återkrävas av de italienska myndigheterna.

I detta ärende är det fråga om en garanti vars stödsinslag kan uppgå till beloppet av det garanterade lånet och själva lånet har i sin tur ett stödsinslag i form av räntesubventioner vars stödnivå kan uppskattas till 20 %, vilket angavs i beslutet om att inleda förfarandet. Eftersom de italienska myndigheterna inte har upplyst om vilka sektoriella referensräntesatser de använder för att beräkna räntesubventionen, kan kommissionen inte undersöka i vilken utsträckning dessa räntesatser motsvarar de räntesatser som kommissionen använder vid beräkningen av regionalstöd.

Om de stödmottagande företagens finansiella situation hade tillåtit att de upptog lånet i fråga på kapitalmarknaden utan att tillgripa den offentliga garantin, skulle stödsinslaget endast bestå av räntesubventionen. Om så inte är fallet består stödet av det garanterade lånebeloppet och räntesubventionen.

Med hänsyn till det ovan anförda kan garantin med tillämpning av tröskelvärdet i regeln om stöd av mindre betydelse endast täcka ett belopp om högst 83 333 ecu, eftersom man genom att addera detta belopp med stödsinslaget i räntesubventionerna uppnår ett totalbelopp på 100 000 ecu över en period på tre år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Åtgärderna i form av garantier och räntesubventioner till förmån för de företag som lidit skada på grund av likvidationen av Sirap SpA, vilka anges i regionen Siciliens lag som godkändes den 24 mars 1996 och därefter promulgerades som regional lag nr 8 den 22 mars 1997, utgör stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽²⁾ Rec. 1973, s. 813.

⁽³⁾ Rec. 1987, s. 901.

⁽⁴⁾ Rec. 1990, s. I-3437.

Detta stöd är enligt artikel 93.3 i fördraget olagligt till den del det överstiger det tröskelvärde på 100 000 ecu över en period på tre år som anges i regeln om stöd av mindre betydelse, eftersom det beviljats innan kommissionen yttrat sig om det.

Artikel 2

Till den del stödet i artikel 1 inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse är det dessutom oförenligt med den gemensamma marknaden, eftersom inget av undantagen i artikel 92.2 och 92.3 i fördraget är tillämpligt på stödet.

Artikel 3

Italien skall upphäva stödordningen i fråga, till den del den inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse, och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats.

Om det framgår att den finansiella situationen för ett företag som mottagit det stöd som avses i artikel 1 skulle ha givit företaget tillträde till kapitalmarknaden på normal väg utan den offentliga garantin, skall återkravet endast avse räntesubventionen.

Om det framgår att stödmottagaren inte hade varit i stånd att erhålla lånet i fråga utan den offentliga garantin, skall återkravet avse hela stödet.

Artikel 4

Återkravet skall ske i enlighet med förfarandena och bestämmelserna i den italienska lagstiftningen. Det belopp som skall återkrävas skall löpa med ränta från och med den dag då stödet betalades ut till dess att det faktiskt återbetalas. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av nettobidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd i Italien.

Artikel 5

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 maj 1999

om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Dow/Buna SOW Leuna Olefinverbund GmbH (BSL)

[delgivet med nr K(1999) 1469]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/679/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovan nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter, med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

1. Genom sitt beslut 96/545/EG av den 29 maj 1996 om Tysklands stödåtgärder till förmån för Buna GmbH, Sächsische Olefinwerke GmbH, Leuna-Werke GmbH, Leuna-Polyolefine GmbH och BSL Polyolefinverbund GmbH ⁽²⁾ godkände kommissionen stöd för privatiseringen av Dow/Buna SOW Leuna Olefinverbund GmbH (BSL) till ett totalt belopp av 9,5 miljarder tyska mark.
2. Genom en skrivelse av den 8 september 1997 lade Tyskland fram två nya avtal (tredje och fjärde ändringsavtalen) om ändring av privatiseringsavtalet.
3. Kommissionen underrättade genom en skrivelse av den 3 februari 1998 Tyskland om sitt beslut av den 10 december 1997 att återuppta förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget på grund av de stöd som kommissionen godkänt genom sitt beslut 96/545/EG. Genom en skrivelse av den 3 mars 1998 besvarade Tyskland denna skrivelse. Kommissionen begärde genom en skrivelse av den 1 april 1998 ytterligare uppgifter, som lämnades genom svarsskrivelser av den 9 juni 1998 och den 19 juni 1998.
4. Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har gett alla andra berörda parter tillfälle att yttra sig om det ifrågasvarande stödet.
5. Den 17 juni 1998 hölls ett möte mellan kommissionen och de tyska myndigheterna för att ge kommissionen

tillfälle att granska de avtal som slutits mellan BSL och Hoechst.

6. Synpunkterna från andra berörda parter meddelades Tyskland genom en skrivelse av den 29 juni 1998. Genom en skrivelse av den 4 augusti 1998 kommenterade Tyskland dessa synpunkter.
  7. I en skrivelse av den 4 september 1998 ställde kommissionen ytterligare frågor, som besvarades genom en skrivelse av den 29 september 1998.
  8. Den 3 november 1998 hölls ett möte med de tyska myndigheterna.
  9. Den 2 december 1998 ställde kommissionen ytterligare frågor och överlämnade till Tyskland en undersökning av avtalen om energileveranser som utförts av en oberoende expert.
  10. Genom skrivelser av den 6 januari 1999 och den 15 mars 1999 lämnade Tyskland sitt svar och gav samtidigt meddelande om en rad ändringar.
- II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET**
11. Den 10 december 1997 beslutade kommissionen att återuppta förfarandet enligt artikel 88.2 på grund av stöd uppgående till 9,5 miljarder mark till förmån för BSL, som kommissionen hade godkänt i sitt slutliga beslut av den 29 maj 1996. Stöden skall ges för att privatisera BSL, efterföljarföretaget till tre av de största kemikombinaten i f.d. Tyska demokratiska republiken.
  12. Kommissionens godkännande av den 29 maj 1996 innehöll olika villkor, framför allt en förpliktelse för Tyskland att enligt artikel 93.3 (nuvarande artikel 88.3) i EG-fördraget underrätta kommissionen om alla avvikelser från privatiseringsavtalet.
  13. I början av september 1997 överlämnade Tyskland till kommissionen två nya avtal (tredje och fjärde ändringsavtalen) mellan Dow och Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) om ändring av privatiseringsavtalet. Dessa ändringsavtal gällde ändringar av de anläggningar som skall byggas eller uppgraderas. Totalbeloppet på 9,5 miljarder mark ändrades visserligen

⁽¹⁾ EGT C 128, 25.4.1998, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 239, 19.9.1996, s. 1.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

- inte, men båda ändringarna medförde stora förändringar av kapaciteten och stödbetalningarna. På grund av detta upprätthålls inte längre förhållandet mellan kapacitet och statliga stödbelopp i de enskilda investeringar som BSL skall företa och som kommissionen hade godkänt genom sitt beslut av den 29 maj 1996.
14. Dessutom har kommissionen fått veta att i det nya avtal om energileveranser som BSL och VKR (VEBA) slutit för att uppfylla villkoret i kommissionens beslut av den 29 maj 1996 anges ett betydligt högre pris för omstruktureringsperioden (då BvS kompenserar det negativa kassaflödet) än under de följande åren.
  15. Då kommissionen den 10 december 1997 beslutade att återuppta förfarandet kände den till att ändringsavtalen inte skulle medföra en ändring av totalbeloppet på 9,5 miljarder mark.
  16. Trots detta hyste kommissionen allvarliga betänkligheter om huruvida de *förändringar av produktionskapaciteten* vid omstruktureringen av BSL som anges i tredje och fjärde ändringsavtalen omfattas av kommissionens beslut av den 29 maj 1996. Följaktligen är det möjligt att kapacitetsökningarna får negativa effekter på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.
  17. De ändringar som anges i de ifrågakvarande ändringsavtalen gäller följande anläggningar:
  18. För att *uppgadera krackningsanläggningen* planerades en ökning av produktionskapaciteten av "kemiskt ren" (Chemical Grade) etylen, som behövs för framställning av etylbensen och sedan för styren, till 60 000 ton/år.
  19. I samband med detta ville kommissionen veta om den investering som skall göras i krackningsanläggningen överensstämmer med de uppgifter som Tyskland lämnade före beslut 96/545/EG. I synnerhet var det nödvändigt att få veta om ökningen av produktionen av kemiskt ren etylen kommer att påverka krackningsanläggningens totala kapacitet eller om ökningen ligger inom ramarna för denna.
  20. Man har beslutat att öka *bensenanläggningens* kapacitet till 320 000 ton/år. Ursprungligen planerades en kapacitet på 120 000 ton/år, men redan under loppet av kommissionens första förfarande enligt artikel 88.2 ökades den planerade kapaciteten till 200 000 ton/år. I sitt beslut 96/545/EG utgick kommissionen från denna kapacitetsnivå. Den kapacitetsökning som förutses i det fjärde ändringsavtalet medförde ytterligare kostnader på 50 miljoner mark.
  21. Då kommissionen återupptog förfarandet enligt artikel 88.2 kunde den inte inse varför denna tilläggsinvestering skulle finansieras inom ramen för det beviljade stödet. Visserligen släpps bensen inte ut på marknaden, utan används i BSL:s anilinfabrik, men man måste beakta att anilin med säkerhet skulle föras ut på marknaden. Dessutom hade flera anilintillverkare vid upprepade tillfällen framfört sina betänkligheter beträffande anilinfabriken till kommissionen. Följaktligen syntes det tveklaktigt att ett ytterligare stöd för investeringar på ca 50 miljoner mark var förenligt med fördraget.
  22. En kapacitetsökning i *butadienfabriken* med 45 000 ton till 120 000 ton/år infördes i omstruktureringsplanen som ersättning för den propantank till ett värde av 45 miljoner mark som hade godkänts i beslut 96/545/EG men som enligt den ändrade omstruktureringsplanen inte längre behövdes. Butadien förbrukas på platsen i den nya lösningselastomeranläggningen. 90 miljoner mark hade reserverats för att finansiera butadienfabriken.
  23. Även på denna punkt hyste kommissionen allvarliga betänkligheter om huruvida BvS:s finansiering av kostnaderna för utvidgningen av butadienfabriken på 90 miljoner mark överensstämde med det nödvändiga minimum som godkänts i beslut 96/545/EG.
  24. Utvidgningen av *etylbenzen-/styrenenheten* infogades i omstruktureringsplanen som ersättning för den kompensation för "strukturella svagheter" som kommissionen inte kunde godkänna. Kapaciteten i denna enhet skall nu ökas från 200 000 till 280 000 ton/år. Båda dessa produkter förbrukas på platsen. I det fjärde ändringsavtalet fastställdes att BvS inte skall överta investeringskostnader på 33 miljoner mark. De totala kostnaderna skulle överstiga de planerade kostnaderna med 75 miljoner mark.
  25. Kommissionens allvarliga betänkligheter beträffande stödet till denna investering motiverades av följande: För det första var den ursprungliga kapaciteten på 200 000 ton/år uppenbarligen större än den som anmäldes till kommissionen under förfarandet enligt artikel 88.2. För det andra kunde det ifrågasättas om beloppet på 33 miljoner mark faktiskt motsvarade kostnaderna för kapacitetsökningen, eftersom fabriken skulle kosta 75 miljoner mark mer än planerat.
  26. Kapaciteten i *LDPE-fabriken* i Leuna uppgavs nu till 160 000 ton/år och inte 145 000 ton/år som tidigare uppgetts. På denna punkt ville kommissionen få uppgifter om skälet till denna ändring, i synnerhet om det även gjorts ändringar av investeringen.
  27. Enligt det tredje ändringsavtalet skulle *Mitteldeutsche Erdölraffinerie MIDER (tidigare Leuna 2000) bidra med 10,5 miljoner mark* till bygget av rörledningen till Rostock. Därigenom skulle visserligen BvS:s bidrag minska med samma belopp, men stödtaket skulle totalt sett inte ändras.

28. MIDER:s deltagande med 10,5 miljoner mark i finansieringen av rörledningen till Rostock ledde uppenbarligen till att det stödbelopp som stod till förfogande för andra investeringar ökades. Kommissionen ansåg att det totala stödbeloppet borde minskas med detta belopp på 10,5 miljoner mark, särskilt som MIDER själv fick betydande stöd och detta företags deltagande därför måste jämföras med beviljande av stöd inom ramen för andra stödprogram.
29. *Anläggningarna för akrylsyra och akrylester* som Hoechst skall uppföra skulle ha en mindre kapacitet än den ursprungligen planerade, men ändå kosta betydligt mer. I det fjärde ändringsavtalet fastslogs ett tak på 390 miljoner mark för BvS:s del av denna investering. I det fjärde ändringsavtalet fastslogs att avtalen mellan BSL och Hoechst, som kommissionen fick ta del av först den 10 december 1997, gällde såväl driften som uppförandet av anläggningarna och att en incitamentsbetalning till Hoechst ingick.
30. I samband med detta befarade kommissionen att Hoechst kunde få del av stöd som godkännts för BSL.
31. I fråga om *EDC-anläggningen* fanns det motsägande sifferuppgifter. I bilaga 7 till det ursprungliga privatiseringsavtalet angavs en kapacitet på 276 000 ton/år, medan motsvarande uppgift i det fjärde ändringsavtalet var 532 000 ton/år. I samband med detta ville kommissionen veta om den investering som skall göras i krackningsanläggningen överensstämmer med de uppgifter som Tyskland lämnade före beslut 96/545/EG.
32. Beträffande det godkända stödet på 327 miljoner mark till investeringar i ftalsyra-, plasticeringsmedel- och dispersionsanläggningar, som inte var en integrerad beståndsdel av BSL, samt för *investeringar i ersättningsanläggningar* gjordes i det fjärde ändringsavtalet klart vilka enheter som skulle stängas och vilka som skulle fortsätta sin drift. Investeringarna för de kvarvarande enheterna uppgick endast till 28 miljoner mark, medan det återstående beloppet planeras gå till följande ersättningsanläggningar till en total kostnad på 432 miljoner mark: En kolvätehartsanläggning med en kapacitet på 15 000 ton/år, en syndiotaktisk polystyrenfabrik på 36 000 ton/år, en lösningselastomeranläggning på 60 000 ton/år och en PCHE-anläggning på 23 000 ton/år.
33. Visserligen har kommissionen godkänt stödet men den kunde inte bifalla möjligheten att genomföra ersättningsinvesteringar, om vilka inga uppgifter förelåg, och godkände därför enbart stöd till ftalsyra-, plasticeringsmedel- och dispersionsanläggningarna.
34. Kommissionen ställde sig mindre avvisande till dessa ersättningsinvesteringar, eftersom möjligheten att företa sådana investeringar uttryckligen angavs i privatiseringsavtalet och en betydande del av kostnaderna för dessa inte skulle övertas av BvS. Kommissionen kunde dock inte utesluta att dessa ersättningsinvesteringar skulle leda till svårigheter inom sektorn och påverka handeln mellan medlemsstaterna i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Därför ansåg kommissionen det motiverat att tillämpa det nya förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget även på denna punkt och uppmana berörda parter att inkomma med synpunkter om de eventuella negativa effekterna av ersättningsprojektet.
35. Slutligen fanns det ur kommissionens synvinkel skäl att anta att de *avtal om energileveranser* som slutits mellan VKR och BSL efter beslut 96/545/EG innehåller inslag av stöd. I detta beslut uteslöts uttryckligen stöd till energileveranser, eftersom kommissionen ansåg att sådant understöd utgör driftsstöd som inte i något fall kunde bifallas. Dessutom bestämdes i artikel 5 i beslutet av den 29 maj 1996 att Tyskland inte får bevilja något ytterligare stöd till omstruktureringen av BSL som går utöver den nivå som godkändes i det beslutet.
36. De nya avtalen om energileveranser ingicks för en tid av 19 år (till och med den 31 december 2014). För den återstående omstruktureringstiden (till och med den 31 maj 2000), under vilken BvS enligt privatiseringsavtalet skall täcka förlusterna, angavs i leveransavtalen priser som i realiteten vida överstiger de genomsnittliga priserna för leveranser av el- och värmekraft. För tiden efter omstruktureringen, då Dow själv måste bära BSL:s eventuella förluster, angavs i avtalen energipriser som till en början ligger betydligt under genomsnittspriserna. Dessa priser skulle sedan höjas årligen tills de år 2014 nådde den genomsnittliga prisnivån.
37. Kommissionens betänkligheter gällde de betydande skillnaderna mellan de priser som BSL skulle betala under respektive efter omstruktureringstiden. Dessa prisdifferenser verkade artificiella och man kunde inte utesluta att det mycket höga energipriset under omstruktureringstiden, då BvS skulle täcka de förluster som uppstod, skulle kunna användas för att kompensera de väsentligt lägre energipriserna efter denna tid.
38. Kommissionen betvivlade även att stöd till energileveranser verkligen var uteslutna, eftersom energipriserna genom BSL:s övertagande av en del av finansieringen av VKR-kraftverket, som skulle täckas av BvS till ett belopp av [...], kunde påverkas så att VKR avlastades utgifter som det i annat fall hade varit tvunget att själv betala.

III. SYNPKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

39. Tre yttranden från berörda parter har inkommit, nämligen från Förenade kungariket, från en portugisisk anilintillverkare och från BSL själv. De kan sammanfattas enligt följande:

40. Förenade kungariket instämde i kommissionens betänkligheter beträffande de effekter på handeln och konkurrensen på den gemensamma marknaden som de ändringar som fastslagits i ändringsavtalen kan få, och gav särskilt uttryck för sina farhågor beträffande följderna för den europeiska petrokemiska marknaden, där det enligt Förenade kungarikets uppfattning finns ett överutbud.

41. Den portugisiska anilintillverkaren meddelade att den instämmer i kommissionens betänkligheter på alla punkter och förlitar sig på att kommissionen kommer att fatta ett korrekt beslut då den avslutar förfarandet enligt artikel 88.2.

42. BSL motiverade i huvudsak sin uppfattning att varken ändringarna av omstruktureringsprogrammet eller av avtalen om energileveranser innehåller inslag av stöd. Dessutom påvisade BSL att det totala stödbeloppet inte hade ökats. Slutligen hänvisades till de negativa effekter som det nya förfarandet enligt artikel 88.2 skulle få på nya investeringar i produktionsorten och kommissionen uppmanades att så snabbt som möjligt avsluta sin undersökning.

IV. TYSKLANDS SYNPUNKTER

43. Som svar på kommissionens beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 framförde Tyskland följande uppgifter av betydelse för de frågor som förfarandet gäller:

A. Förändringarna av produktionskapaciteten

44. Beträffande *uppgaderingen av krackningsanläggningen* framhöll Tyskland att produktionen av kemiskt ren etylen sker med en teknik från Dow. Kemiskt ren etylen kan endast användas för att framställa etylenbensen. Framförallt kan det inte användas för att tillverka polyolefin.

45. Enligt Tysklands uppgifter är det praxis i branschen att definiera en krackningsanläggnings kapacitet på grundval av dess kapacitet för produktion av etylen. Produktionen av kemiskt ren etylen i denna krackningsanläggning påverkar inte anläggningens totala kapacitet, som fortfarande uppgår till 450 000 ton/år, den mängd som kommissionen godkände i sitt beslut 96/545/EG.

46. Beträffande *kapacitetsökningen i bensenfabriken* från 200 000 till 320 000 ton/år, där kommissionen ansåg det oberättigat att BvS finansierar kostnaderna för en tilläggsinvestering på 50 miljoner mark, underströk Tyskland särskilt att tilläggskostnaderna uppgår till

endast 30,5 miljoner mark. Den fabrik med en kapacitet på 320 000 ton/år som nu planeras kostar 180,5 miljoner mark, medan en fabrik med en kapacitet på 200 000 ton/år skulle kosta 150 miljoner mark. Som belägg för detta presenterade Tyskland en undersökning som utarbetats av en oberoende expert, som bekräftar dess uppgifter med hjälp av en jämförelse av kostnaderna för fabriker med kapacitet på 320 000 respektive 200 000 ton/år.

47. Beträffande det ytterligare stöd på 30,5 miljoner mark till kostnaderna för kapacitetsökningen som BvS skall betala förpliktade sig Tyskland att se till att det privatiseringsavtal som slutits mellan BvS och BSL ändras för att omöjliggöra att BvS deltar i finansieringen av denna kapacitetsökning.

48. Beträffande *kapacitetsökningen i butadienfabriken* från 45 000 till 120 000 ton/år betonade Tyskland att denna ökning inte är resultatet av en utbyggnad av den befintliga fabriken utan av uppförandet av en helt ny *butadienfabrik* som ersätter den nuvarande fabriken. Vidare meddelade Tyskland att propantanken som kommissionen beviljade stöd till i sitt beslut 96/545/EG för att BSL skulle kunna komma till rätta med sina strukturella svagheter, inte skall byggas.

49. I en senare fas av förfarandet åtog sig Tyskland att se till att privatiseringsavtalet ändrades för att fullständigt lyfta ut finansieringen av butadienfabriken ur omstruktureringsprogrammet, dvs. att utesluta att BvS skulle finansiera byggandet av denna fabrik.

50. Denna ändring skulle inte göra det stöd för övervinande av strukturella svagheter som kommissionen beviljade i sitt beslut 96/545/EG mindre berättigat. I detta sammanhang redogjorde Tyskland för ytterligare två infrastrukturprojekt, som för det första skulle bidra till att övervinna de strukturella svagheter i företagens anläggningar som är fördelade på tre olika produktionsorter, exempelvis att inte bygga propantanken, och för det andra inte skulle medföra en ökning av produktionskapaciteten och följaktligen inte få några effekter på marknaden.

51. Dessa infrastrukturprojekt är följande:

52. *Byggandet av en rörledning* mellan krackningsanläggningen i Böhlen och den i Litvinov i Tjeckiska republiken⁽¹⁾, som kan användas för att transportera olika produkter och för att lagra dessa produkter i salttunneln i Teutschenthal. Rörledningen skulle medge en högre grad av flexibilitet i produktionen och användningen av kolvätemonomerer. Den skulle dessutom vara kostnadsänkande och miljövänlig, då man på detta sätt kunde undvika att transportera de ifrågakvarande produkterna på väg eller järnväg. Även andra tillverkare än BSL kan utnyttja rörledningen och detta kan enligt Tysklands uppgifter bidra till utbyggnaden av kemitriangeln i produktionsorten Böhlen/Schkopau. De totala kostnaderna för denna rörledning skulle uppgå till 90 miljoner mark.

⁽¹⁾ Denna krackningsanläggning ägs inte av Dow, utan av Unipetrol, ett företag som ägs av den tjeckiska staten och som skall privatiseras.

53. *Byggandet av en anslutningsväg från fabriker i Schkopau till motorvägen A 38 inklusive parkeringsplatser på BSL:s område. Detta skulle skapa en direkt anslutning till motorvägen för lastbilstrafiken som inte längre skulle behöva passera genom städerna Halle och Merseburg. Enligt Tysklands uppgifter skulle både vägen och parkeringsplatserna vara öppna för alla. Denna åtgärd skulle avlasta den lokala trafiken och kan även minska tidsåtgången för transport av produkterna. Kostnaderna för åtgärden skulle uppgå till 8 miljoner mark.*
54. Tyskland underströk att dessa ytterligare infrastrukturåtgärder även i fortsättningen skulle berättiga det stöd för övervinnande av strukturella svagheter som kommissionen godkänt i sitt beslut 96/545/EG⁽¹⁾. Samtidigt skulle BvS:s bidrag begränsas till det belopp som beräknades för att ersätta propantanken och för uppgraderingen av den gamla butadienfabriken, för vilken stöd likaså hade godkänts i beslut 96/545/EG. Enligt detta skulle stödtaket på 386 miljoner mark, som avtalats mellan BvS och BSL för projekt med syftet att övervinna strukturella svagheter, som kommissionen hade godkänt och för vilka BSL redan fått forskottsbetalningar, respekteras i sin helhet.
55. *Beträffande kommissionens farhågor för att etylbensen-/styrolenhetens ursprungliga kapacitet är större än vad som angavs under det första förfarandet enligt artikel 88.2, medgav Tyskland att denna kapacitet inte uttryckligen hade uppgetts för kommissionen vid den tiden. Byggnadskostnaderna på 175 miljoner mark hade kommissionen dock fått uppgift om. Detta pris motsvarar exakt kostnaderna för en anläggning med en kapacitet på 200 000 ton/år. Dessutom är kapaciteten avpassad för hela komplexets struktur sådan denna godkänts av kommissionen. Följaktligen rör det sig inte om extra kapacitet.*
56. *Beträffande kommissionens tvivel på att kostnaderna för ökningen av denna enhets kapacitet från 200 000 till 280 000 ton/år, såsom anges i det fjärde ändringsavtalet, faktiskt skulle uppgå till endast 33 miljoner mark, eftersom hela anläggningen uppenbarligen kommer att kosta 75 miljoner mark mer än vad som ursprungligen planerades, lade Tyskland fram en undersökning som gjorts av en oberoende expert. I denna bekräftas att tilläggskostnaderna är begränsade till 33 miljoner mark. Tyskland framhöll vidare att ett deltagande från BvS:s sida i finansieringen av dessa ytterligare investeringskostnader är utesluten.*
57. *Med avseende på kapaciteten i LDPE-fabriken i Leuna som uppgavs till 160 000 i stället för 145 000 ton/år, förklarade Tyskland att inga ändringar gjorts i detta projekt. Kapacitetsökningen, som är mindre än 10 %, beror enbart på att fabriken skall utnyttjas effektivare.*
58. *Vad gäller MIDER:s deltagande med 10,5 miljoner mark betonade Tyskland att detta endast skulle täcka kostnaderna för en tilläggsinvestering som krävs för att MIDER skall kunna använda rörledningen för att transportera olja. Dessa ytterligare investeringskostnader gäller renings-, mät- och analysstationer, anpassningen av rörledningen till råolja samt ventil- och pumpstationer. Denna tilläggsinvestering finansieras uteslutande av MIDER.*
59. *Det är inte nödvändigt att minska BvS:s bidrag till hela omstruktureringsprogrammet eftersom det inte skett någon förändring av det ursprungliga rörledningsprojektets omfattning.*
60. *Beträffande akrylsyra- och akrylesteranläggningarna, som Hoechst skall bygga åt BSL och som kommissionen, eftersom den endast hade otillräckliga uppgifter om de avtal som slutits mellan BSL och Hoechst, befarade kunde medföra att Hoechst skulle få del av stöd som kommissionen godkänt för BSL, har Tyskland möjliggjort en ingående granskning av dessa avtal.*
61. *Beträffande de motstridande sifferuppgifterna om EDC-anläggningen förklarade Tyskland att ingen ytterligare kapacitet kommer att tillföras. Den totala kapacitet som tillkommer under de båda faserna specificeras i bilaga 13.1 till det ursprungliga av kommissionen godkända privatiseringsavtalet, där det i punkt 3.3.1 anges en total kapacitet på 531 000 ton/år. I den nya bilaga 7 till det fjärde ändringsavtalet, där en kapacitet på 532 000 ton/år anges, klargörs enbart sakförhållandena.*
62. *Beträffande det godkända stödet till ersättningsinvesteringar till ett belopp av 327 miljoner mark i anläggningar som inte var integrerade beståndsdelar av BSL (t.ex. ftal-syra-, plasticeringsmedel- och dispersionsanläggningar) underströk Tyskland att dessa ersättningsinvesteringar inte leder till några problem inom sektorn. Detta bekräftas av att inga synpunkter på denna fråga inkommit från andra berörda parter. Dessutom hävdade Tyskland att den totala investeringen för detta projekt ökat till 460 miljoner mark, samtidigt som BvS:s bidrag förblivit oförändrat på 276,3 miljoner mark, vilket innebär att BSL:s egen andel av finansieringen av detta projekt ökat väsentligt.*

(1) Se avsnitt IV, punkt 9.

B. Avtalen om energileveranser

63. Beträffande det bidrag på [...] (bidrag till byggkostnaderna) som BSL betalat för uppförandet av kraftverket underströk Tyskland att det i Tyskland är mycket vanligt att en stor avnämare som BSL deltar i finansieringen av ett kraftverk som i sista hand huvudsakligen byggs för dess behov. I den tyska energilagen (Energiewirtschaftsgesetz) krävs till och med ett sådant deltagande.
64. Till frågan om de nya avtalen om energileveranser på grund av de mycket stora skillnaderna mellan priserna för tiden till och med år 2000 och den avtalade tiden därefter innehåller inlag av stöd förklarade Tyskland att dessa priser är realistiska och inte artificiellt uppskruvade. För att underbygga detta lade Tyskland fram en undersökning som genomförts av en expert och som stödjer dess uppfattning.
65. Trots detta gick Tyskland med på att kommissionen beställde en undersökning som skulle utföras av en oberoende expert för att mer ingående granska avtalen om energileveranser och därmed sammanhängande frågor.
66. I undersökningen drogs följande slutsatser:
67. Beträffande bidraget på [...] konstaterades i undersökningen att det behandlas som en del av det negativa kassaflödet för vilket BSL under omstrukturingsperioden kompenseras och att det inte ingår i kalkylen av energipriserna under denna period. I undersökningen drogs slutsatsen att det var korrekt att betrakta denna betalning som en omstrukturingskostnad, eftersom dessa kostnader härrörde från BSL:s minskade behov av värmekraft, som hade förändrats i förhållande till den ursprungliga uppskattningen efter uppförandet av kraftverket år 1993, vilket gjorde det nödvändigt att ändra anläggningarna för värme- och elkraft i VKR:s och BSL:s produktionsort. Ett finansiellt eget bidrag från stora avnämare av elkraft är brukligt i Tyskland och nämns till och med i § 6 i den tyska energilagen, vilket innebär att det är kännetecknande för nya energiförbrukare.
68. Vad gäller priserna för energileveranser drogs i undersökningen slutsatsen att dessa priser för tiden från och med den 1 april 1996 till och med den 31 maj 2000, då BSL betalar ett jämförelsevis högt pris, ligger över de högsta totalkostnaderna (bränslekostnader + drifts- och underhållskostnader + investeringskostnader) för ett kolkraftverk. Några avregleringseffekter hade ännu inte märkts på elmarknaden, dvs. det fanns inga andra elleverantörer och inte heller kunde BSL driva ett eget kraftverk. VKR kunde därför under omstruktureringstiden utnyttja sin ställning som enda leverantör till BSL för att under denna tid återvinna en betydligt större del av sina tidigare kostnader än därefter. Dessa priser skiljde sig inte från de priser som förväntas av mycket stora kommersiella avnämare i de nya delstaterna under denna tid.
69. För tiden efter omstruktureringen, dvs. från och med den 1 juni 2000 till och med den 31 december 2014, då BSL skall betala ett betydligt lägre pris för energileveranserna, dras i undersökningen slutsatsen att utgående från såväl idén om en avreglerad energimarknad, där elpriset bestäms av marknaden och inte av VKR, som från möjligheten för BSL att bygga en egen anläggning för att producera el- och värmekraft, skulle det pris som BSL skall betala motsvara de priser som skulle gälla i båda dessa fall.
70. Avslutningsvis granskades i undersökningen frågan om ett avtal av det slag som slutits mellan VKR och BSL grundar sig på normal kommersiell praxis, som inte är beroende av en eventuell påverkan av statligt stöd på något av de berörda företagen.
71. Den första slutsatsen lydde att VKR inte kan ha intresse av att täcka sina tidigare kostnader under en längre tid än vad som skett. Detta skulle ha inneburit en risk för VKR i två avseenden: För det första kunde BSL ha upphört att existera under avtalets löptid och för det andra kunde BSL – förmodligen med stöd av de tyska tillsynsmyndigheterna – besluta att bryta avtalet om konkurrensen på marknaden förstärks. Båda dessa risker ger VKR ett starkt incitament att förlägga ytterligare kostnadsbelastningar till en tidsperiod då företaget de facto ännu har en monopolställning.
72. Med beaktande av antagandena ovan var det för att förklara avtalets uppbyggnad i två faser enligt undersökningen inte nödvändigt att anta att BSL skulle vara angeläget att utnyttja de statliga stödprogrammen. Dessutom överensstämde tidpunkten för ändringen med båda tolkningarna till den del parterna vid den tiden kunde förutse när VKR skulle förlora sin monopolställning, med avseende på såväl prognoserna för avregleringen av marknaden som tidpunkten för uppförande av ett nytt kraftverk. Slutligen skulle BSL inte heller ha förmått ifrågasätta VKR:s monopolställning hos de tyska tillsynsmyndigheterna, eftersom VKR inte skulle ha kunnat påvisa någon diskriminering med hänvisning till jämförbara priser för andra kommersiella avnämare och med förhoppning om en avreglering på marknaden.
73. I undersökningen drogs därför slutsatsen att avtalen om energileveranser inte innehåller några inlag av stöd.
74. Beträffande de andra berörda parternas synpunkter uttryckte Tyskland sin ståndpunkt enligt följande:

75. Som svar på Förenade kungarikets synpunkter bestred Tyskland uppfattningen att det finns ett överutbud på den petrokemiska marknaden. Tyskland hävdade att Förenade kungarikets ståndpunkt kan ha påverkats av att BP stängt en del av sina anläggningar i Förenade kungariket. Beslutet att stänga dessa anläggningar fattades redan för länge sedan och oberoende av marknadsläget. Denna uppfattning bekräftas av att BP själv inte inkommit med några synpunkter i egenskap av berörd part inom ramen för detta förfarande.
76. Beträffande den portugisiska anilintillverkarens synpunkter förklarade Tyskland att de inte kräver något särskilt svar eftersom de inte innehåller något som går utöver kommissionens påpekanden.
77. Inget svar har inlämnats på BSL:s synpunkter.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

78. För att bedöma de frågor som skall klarläggas i detta fall bör man hålla i minnet att kommissionen har beslutat att återuppta förfarandet enligt artikel 88.2 avseende ett stöd som betalas inom ramen för privatiseringen av BSL eftersom den betvivlar att förändringarna i de tredje och fjärde ändringsavtalen överensstämmer med vad kommissionen slog fast i sitt beslut 96/545/EG. Följaktligen gäller kommissionens granskning inte om förändringarna utgör stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget som skulle kunna undantas enligt artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget. I stället måste kommissionen utgå från sitt beslut 96/545/EG, särskilt som det totalbelopp på 9,5 miljarder mark som kommissionen godkände överhuvudtaget inte förändrats.
79. Vidare måste man konstatera att kommissionens undersökning av kapacitetsökningarna gäller att BvS inte skall betala något stöd för kapacitetsökningarna som överstiger de belopp som kommissionen godkände i sitt beslut 96/545/EG, och inte att avgöra om dessa kapacitetsökningar som sådana är förenliga med reglerna för statligt stöd. De stöd som beviljades för omstruktureringen av BSL främjade endast skapandet av en industriell minimibas, som skulle bidra till att attrahera fler investeringar och därigenom ytterligare öka den industriella kapaciteten. Detta konstateras såväl i beslut 96/545/EG som i beslutet av den 10 december 1997. I avsnitt IV, punkt 13.4 i beslut 96/545/EG välkomnar kommissionen uttryckligen att "Dow och BSL [skall] överväga att göra investeringar på 1 250 miljoner mark utöver investeringarna inom omstruktureringens program fram till år 2010 för att säkerställa långsiktig konkurrenskraft,

tillväxt och ekonomisk hållbarhet för petrokemikomplexet". Kommissionen konstaterar uttryckligen i punkt 9.1 i beslutet av den 10 december 1997 att "alla nya ändringar som leder till en ökning av produktionskapaciteten bör företaget själv finansiera". Därmed har kommissionen uttryckligen godtagit ytterligare investeringar och kapacitetsökningar förutsatt att BSL själv finansierar dem. Följaktligen bestod kommissionens uppgift i den föreliggande undersökningen att se till att kapacitetsökningarna i BSL inte finansierades av BvS.

80. På de båda områden som skall granskas (förändringar av produktionskapaciteten och avtalen om energileveranser) gav förfarandet enligt artikel 88.2 följande resultat:

A. Förändringar av produktionskapaciteten

81. Beträffande *upptraderingen av krackningsanläggningen* framgick det av förfarandet att tillverkningen av kemiskt ren etylen i BSL:s krackningsanläggning inte påverkat anläggningens totala kapacitet, som bestäms av dess kapacitet för produktion av etylen och liksom tidigare uppgår till 450 000 ton/år, såsom godkändes i kommissionens beslut 96/545/EG⁽¹⁾. Därför har beslutet inte överträtts i detta avseende.
82. Beträffande *kapacitetsökningen i bensinfabriken* från 200 000 till 320 000 ton/år, där kommissionen inte kunde inse varför tilläggsinvesteringen på 50 miljoner mark skulle finansieras inom ramen för de godkända stöden, utan i stället ansåg att dessa tilläggskostnader borde bäras av investeraren själv, påvisade Tyskland att dessa kostnader uppgår till endast 30,5 miljoner mark. Dessutom förpliktade sig Tyskland att se till att privatiseringsavtalet mellan BvS och BSL ändrades genom ytterligare ett ändringsavtal som gör det omöjligt för BvS att bidra till tilläggskostnaderna för kapacitetsökningen.
83. Följaktligen kommer BSL för detta projekt inte att få något större stödbelopp än det som godkändes i beslut 96/545/EG.
84. För *kapacitetsökningen i butadienfabriken* från 45 000 till 120 000 ton/år som resultat av uppförandet av en helt ny butadienfabrik som ersättningen för den gamla fabriken ger BvS inget stöd. Detta säkerställs genom Tysklands förpliktelse att komplettera privatiseringsavtalet med en klausul som utesluter alla bidrag från BvS för att finansiera detta projekt. Därför kan ingen överträdelse av beslut 96/545/EG konstateras i detta avseende.
85. I samband med *etylbenzen-/styrolenheten* har Tyskland i båda fallen visat att den ursprungliga kapacitet som kommissionen fastställde inom loppet för det första förfarandet enligt artikel 88.2 uppgick till 200 000 ton/år och att kostnaderna för ökningen av kapaciteten i denna enhet från 200 000 till 280 000 ton/år är begränsade till 33 miljoner mark. Eftersom det fastställs i det fjärde ändringsavtalet att BvS inte skall bidra till dessa tilläggskostnader, kommer kapacitetsökningen att finansieras uteslutande av BSL. Följaktligen betalas för detta projekt endast det stöd som godkänts i beslut 96/545/EG.

⁽¹⁾ Se avsnitt III, punkt 3 i beslut 96/545/EG.

86. Beträffande kapaciteten i LDPE-fabriken i Leuna, som nu uppges vara 160 000 i stället för 145 000 ton/år, visar de uppgifter som lämnats att det inte gjorts några ändringar av detta projekt och att kapacitetsökningen på mindre än 10 % är resultatet av ett effektivare utnyttjande av denna fabrik. Följaktligen sker ingen "verklig" kapacitetsökning och därmed ingen överträdelse av beslut 96/545/EG.
87. MIDER: s bidrag på 10,5 miljoner mark till rörledningen till Rostock täcker endast kostnaderna för den tilläggsinvestering som krävs för att MIDER skall kunna använda sig av rörledningen för att transportera olja. Denna tilläggsinvestering gäller renings-, mät- och analysstationer, anpassning av rörledningen till råolja samt ventil- och pumpstationer. Tilläggsinvesteringen finansieras uteslutande av MIDER. Följaktligen ändras inte omfattningen av det ursprungliga rörledningsprojektet på något sätt. Därför överensstämmer projektet liksom tidigare med beslut 96/545/EG⁽¹⁾.
88. Beträffande de överenskommelser som ingåtts mellan BSL och Hoechst om byggande av akrylsyra- och akryl-esteranläggningar står det klart att det skett en ökning av de totala investeringskostnader som angavs i det ursprungliga, av kommissionen godkända avtalet. Man bör dock hålla i minnet att kommissionen inledde förfarandet för att avgöra om Hoechst kan få del av det stöd som skall betalas för detta projekt. Detta måste vara uteslutet. Man måste genom ett mellan BSL och Hoechst avtalat incitamentssystem se till att det pris som Hoechst tar ut motsvarar dess utgifter. Eftersom Hoechst belönas då det ligger under ett visst tak ligger det i företagets intresse att hålla nere kostnaderna. Genom detta arrangemang torde endast obetydliga ändringar av de totala investeringarna ske. Dessutom måste man beakta att den totala kapaciteten i förhållande till den ursprungliga planen kommer att minska, att det alltid är svårt att exakt förutsäga de verkliga kostnaderna för ett nytt projekt och att BvS:s totala bidrag till investeringen kommer att ändras endast obetydligt. Liknande fluktuationer visar sig även i BSL:s andra investeringsprojekt. Överenskommelserna mellan BSL och Hoechst innehåller även klausuler enligt vilka en revision skall göras om BvS anhåller om detta. Följaktligen är ändringen acceptabel inom ramen för beslut 96/545/EG.
89. Beträffande EDC-anläggningen har Tyskland klargjort att ingen ytterligare kapacitet kommer att uppstå. Den totala kapacitet som skapas under de båda faserna av omstruktureringsprogrammet anges i bilaga 13.1 till det ursprungliga, av kommissionen godkända privatiseringsavtalet. Där anges i punkt 3.3.1 en total kapacitet på 531 000 ton/år. I den nya bilaga 7 till det fjärde ändringsavtalet, där en kapacitet på 532 000 ton/år

anges, klargörs enbart sakförhållandena. Följaktligen överträds inte beslut 96/545/EG.

90. Vad gäller det stöd som godkänts för ersättningsinvesteringar till ett belopp av 327 miljoner mark⁽²⁾, har förfarandet enligt artikel 88.2, såsom kommissionen antog redan då förfarandet inleddes, visat att dessa investeringar knappast kommer att leda till några svårigheter inom sektorn. Inga andra berörda parter, som var den enda anledningen för kommissionen att ta med dessa investeringar i sina undersökningar, har inkommit med synpunkter på dem. Dessutom bör man hålla i minnet att värdet av den totala investeringen för detta projekt ökat till 460 miljoner mark, medan bidraget från BvS liksom tidigare uppgår till 276,3 miljoner mark. Följaktligen kommer Dows egen andel av finansieringen av dessa nya investeringsprojekt att öka.

B. Avtal om energileveranser

91. Den undersökning som kommissionen beställt och som utförts av en oberoende expert innehåller en grundlig undersökning av anledningen till prisskillnaderna i energileveranserna. Där dras slutsatsen att avtalen mellan VKR och BSL om energileveranser inte nödvändigtvis innehåller någon spill over-effekt och inte heller ger anledning att anta att statliga stöd som avsetts för andra ändamål har blivit missbrukade. Dessutom konstateras i undersökningen att BSL:s bidrag till uppförande av kraftverket i Tyskland är normal praxis och till och med nämns i den tyska energilagen.
92. Följaktligen innehåller avtalen om energileveranser inga inslag av stöd.

C. De båda ytterligare investeringsprojekten

93. På grundval av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att utgående från antagandet att de ändringar av de tredje och fjärde ändringsavtalen som Tyskland tillkännagett fastställs i ett femte ändringsavtal föreligger ingen överträdelse av beslut 96/545/EG på någon av de punkter beträffande vilka förfarandet enligt artikel 88.2 återupptogs. En punkt, som inte uttryckligen behandlades i beslut 96/545/EG, måste kommissionen dock granska för att fastställa om den omfattas av beslutet. Den gäller BvS:s finansiering av de båda infrastrukturprojekten som ersättning för dess bidrag till butadienfabriken och det avbrutna bygget av propantanken, som i kommissionens beslut 96/545/EG godkändes som en del av olika projekt för att hjälpa BSL att övervinna strukturella svagheter. Därför måste man granska om dessa båda projekt överensstämmer med motiveringen till dessa olika projekt, för vilka kommissionen godkänt stöd till ett totalt belopp av 384 miljoner mark och BvS erlagt förskottsbetalningar till BSL.

⁽¹⁾ Se avsnitt IV, punkt 6.9 i beslut 96/545/EG.

⁽²⁾ Se punkt 9.1 i beslutet av den 10 december 1997. Dessa investeringar nämns i punkt 8.1.2 i det av kommissionen godkända privatiseringsavtalet.

94. BSL kommer med säkerhet att vara den part som främst gynnas av dessa båda infrastrukturprojekt. Å andra sidan kommer även andra företag att få betydande fördelar. BSL är inte den enda tillverkaren inom den nya kemi-triangeln i Schkopau. En rörledning som står till förfogande även för andra tillverkare i denna region kan bidra till utvecklingen av hela produktionsorten. Detta gäller även en tillfartsled till motorvägen. Båda projekten kan följaktligen bidra till att övervinna strukturella svagheter som otvivelaktigt finns i de berörda produktionsorterna. Vidare måste man beakta att dessa båda infrastrukturprojekt träder i stället för ett annat infrastrukturprojekt, nämligen den propantank som kommissionen godkände i sitt beslut 96/545/EG och som inte byggts. Effekterna av dessa båda infrastrukturprojekt på marknaden blir säkert inte mer negativa än den av kommissionen godkända tanken. Det bidrag från BvS på 384 miljoner mark som kommissionen godkänt för denna del av omstruktureringens program kommer inte att öka, utan förblir oförändrat. Följaktligen skulle kommissionen inte godkänna några ytterligare offentliga medel, utan endast ändringen av ändamålet för medel som redan godkänts och ställts till BSL:s förfogande i form av forskottsbetalningar omedelbart efter beslut 96/545/EG.

VI. Slutsats

95. Förfarandet enligt artikel 88.2 har visat att inget ytterligare stöd till förmån för BSL förekommer, att det stöd som skall betalas motsvarar det belopp och är begränsat till de kapacitetstal som kommissionen godkände den 29 maj 1996. Dessutom har inga stödelement kunnat påvisas i avtalen om energileveranser. Kommissionen drar därför slutsatsen att de obetydliga avvikelserna från det ursprungliga privatiseringsavtalet är förenliga med de principer som fastslogs i beslut 96/545/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tredje och fjärde ändringsavtalen som slutits mellan Dow/Buna SOW Leuna Olefinverbund GmbH (BSL) och Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) överens-

stämmer med beslut 96/545/EG, i vilket stöd till privatiseringen av BSL godkändes, med förbehåll för de villkor som anges i artikel 2.

Artikel 2

1. Tyskland skall utarbeta ett ändringsavtal där det fastställs att
  - a) BvS inte skall delta i finansieringen av kostnaderna på 30,5 miljoner mark för ökningen av bensenfabrikens kapacitet, och
  - b) finansieringen av butadienfabriken helt och hållet lyfts ur omstruktureringens programmet, dvs. att BvS inte längre skall finansiera byggandet av denna fabrik.
2. En kopia av det femte ändringsavtalet skall överlämnas till kommissionen inom en månad efter det att det ingåtts.

Artikel 3

De bestämmelser och villkor som anges i beslut 96/545/EG är fortfarande giltiga. Detta gäller särskilt Tysklands förpliktelse att till kommissionen överlämna halvårsrapporter om resultaten av omstruktureringen och om de stöd som BvS betalt.

Artikel 4

Tyskland skall inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 26 maj 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen